

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

Den 9. december 2004

J.nr. 40A-55/2004

Jmt. modt.

10 DEC. 2004

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

AWA

Ved skrivelse af 5. november 2004 (j.nr. 2004-733-0022) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om et udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning om kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.).

Efter at have drøftet sagen med nogle af landsrettens dommere skal jeg udtale, at udkastet ikke giver landsretten anledning til bemærkninger.

En kopi af denne skrivelse sendes til Domstolsstyrelsen.

Ziegler
Ziegler

13 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 42.
20⁰⁴ NR. 733-0022.

Vestre Landsret
Præsidenten

Jmt. modt.

07 DEC. 2004

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

AKA

J.nr. 40A-VL-53-04
Den 06-12-2004

I et brev af 5. november 2004 (Sagsnummer 2004-733-0022) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om et udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.).

Efter at have drøftet sagen med landsrettens dommere på et plenarmøde den 3. december 2004 skal jeg udtale, at forslaget ikke giver landsretten anledning til bemærkninger.

Landsretten skal dog henlede opmærksomheden på, at den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse kan indebære, at visse byretsdomme, der ellers ikke ville blive anket, ankes med henblik på opnåelse af endelig dom efter lovens ikrafttræden. I så fald vil der blive tale om en ekstra belastning af landsretterne.

En kopi af dette brev er sendt til Domstolsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

- 8 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 38
2004 NR. 733-0022.

Københavns Byret

Jmt. Mdt.
- 7 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09

AKA

HWO10852/Sagsbeh. HWO
J.nr. 09.2004-60.2
Deres j.nr.

6. december 2004

Ved skrivelse af 5. november 2004 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.).

Jeg skal i den anledning oplyse, at udkastet ikke giver Københavns Byret anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til J.nr. 2004-733-0022.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

- 7 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 33.

20 04 NR. 733-0022.

RETTEEN I AALBORG

Jmt. modt.
07 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Badehusvej 17
9000 Aalborg
Tlf. 96 30 70 00
Fax. 96 30 70 08
CVR-nummer 21-65-95-09

AKA

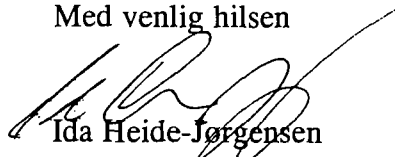
SHJ13591/Sagsbeh. SHJ
J.nr. 09.2004-1.89
Deres j.nr. 2004-733-0022

3. december 2004

I brev af 5. november 2004 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse til et udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.)

Jeg kan på egne vegne og vegne Præsidenterne for Retterne i Århus, Odense og Roskilde meddele at udkastet ikke giver os anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Ida Heide-Jørgensen
retspræsident

- 7 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 31.
2004 NR. 733-0022

Anja Kjær (951akj)

Fra: Justitsministeriet
Sendt: 7. december 2004 08:03
Til: £JOURStrafferetskontoret (951s18)
Emne: VS: Justitsministeriets j.nr. 2004-733-0022

Fra: Helle Pia Schaumann [mailto:HSC@domstolsstyrelsen.dk]
Sendt: 6. december 2004 15:58
Til: Justitsministeriet
Emne: Justitsministeriets j.nr. 2004-733-0022

Vedhæftet fremsendes Domstolsstyrelsens høringssvar.

Med venlig hilsen
Helle Schaumann
Direkte 33 95 53 77
hsc@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsen

St. Kongensgade 1-3
1264 København K.
Tlf. + 45 70 10 33 22
Fax + 45 70 10 44 55
www.domstolsstyrelsen.dk

- 8 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 37.
20⁰⁴ NR. 733-0022.

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3, 4.sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09

HSC10040/Sagsbeh. HSC
J.nr. 4101-2004-38.2

6. december 2004

Fuldbyrdelse af straf på bopælen og begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.

Domstolsstyrelsen har modtaget brev af 5. november 2004 om en udtalelse til udkast til lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.).

Vi har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Helle Schaumann

DEN DANSKE DOMMERFORENING
FORMANDEN

Retten i Korsør
Kriminalretten
Kirkepladsen 14,
4220 Korsør
Tlf. 58 36 09 99
Fax 58 36 09 98

Jmt. modt.

07 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

6. december 2004

J.nr. 156/2004

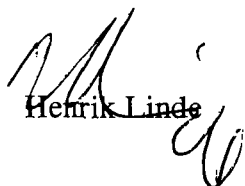
Deres j.nr. 2004-733-0022

AKA

I et brev af 5. november 2004 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.).

Foreningen har ikke bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Henrik Linde

- 7 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 32.

2004 NR. 733-0022.

Dommerfuldmægtigforeningen
Bestyrelsesmedlem Henrik Gjørup

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.

06 DEC. 2004

c/o Fogedretten i Århus
Kannikegade 16
8000 Århus C
Tlf. 86 12 20 77
Fax 86 12 91 00
Dir. tlf. 86 12 59 11 - 7019
hg@dommerfm.dk

AKA

J.nr. 59/04

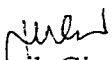
Den 3. december 2004

J.nr. 2004-733-0022 - høring

Ved brev af 5. november 2004 har Justitsministeriet anmodet Dommerfuldmægtigforeningen om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.).

I den anledning skal jeg meddele, at Dommerfuldmægtigforeningen ikke finder anledning til at fremkomme med en udtalelse.

Med venlig hilsen

Henrik Gjørup

- 7 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 17.
2004 NR. 733-0022.

RIGSADVOKATEN

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
- 6 DEC. 2004

DATO

- 6 DEC. 2004

JOURNAL NR.

RA-2004-801-0024

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

+ bilag

SAGSBEHANDLER: HRH

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16

1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Ved skrivelse af 5. november 2004 (j.nr. 2004-733-0022) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt" stærke indsatte m.v.).

Jeg har i den anledning indhentet en udtalelse fra de regionale statsadvokater. Kopi af udtalelserne vedlægges.

1. Fem af statsadvokaterne har ikke bemærkninger til udkastet, medens Statsadvokaten for København, Frederiksberg og Tårnby, Statsadvokaten i Aalborg og Statsadvokaten i Viborg er fremkommet med bemærkninger.

2. Statsadvokaten for København, Frederiksberg og Tårnby har foreslået, at der i lovudkastet eller i forarbejderne tages udtrykkelig stilling til spørgsmålet om, hvorledes der skal forholdes i sager, hvor mindre lovovertrædelser behandles sammen med færdselslovsovertrædelser. Statsadvokaten foreslår, at bestemmelsen i § 78 a bør finde anvendelse på såvel færdselssager som mindre lovovertrædelser, der behandles sammen med færdselssagen, i hvert fald, hvis de isoleret set alene ville have medført bøde. Der henvises herved nærmere til statsadvokatens argumentation.

- 7 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 2A

2004 NR. 733-0022

Jeg kan tiltræde synspunktet. Jeg skal på denne baggrund foreslå, at bemærkningerne i lovudkastets pkt. 2.3.2.1., side 25, uddybes på dette punkt, således at også sager, hvor der ikke idømmes en tillægsbøde, efter omstændighederne kan være omfattet af ordningen.

3. Statsadvokaten i Aalborg har henledt opmærksomheden på, at det bør præciseres om en tilbagekaldelse af en tilladelse efter straffuldbyrdelseslovens § 78 e, navnlig efter stk. 1, nr. 4 og stk. 2, giver adgang til den særlige domstolsprøvelse i lovens § 112, der ifølge bemærkningerne omhandler afgørelser af særlig indgribende betydning for den indsatte.

RIGSADVOKATEN

Jeg kan tilslutte mig den af statsadvokaten foreslåede præcisering.

SIDE 2

4. Statsadvokaten i Viborg har bemærket, at det ville være hensigtsmæssigt, om det fremgår, i hvilken form samtykket efter § 78 b, stk. 1, nr. 4, skal foreligge.

Statsadvokaten har endvidere vedrørende § 78 e, stk. 1, nr. 4, bemærket, at han forudsætter, at tilbagekaldelse af samtykke fra en af de i § 78 b, stk. 1, nr. 4, nævnte personer kun helt undtagelsesvist vil medføre tilbagekaldelse af tilladelse til straffuldbyrdelse på bopælen, hvis den dømte i øvrigt overholder de vilkår, som han selv er "herre over".

Statsadvokaten har endelig bemærket, at han forudsætter, at det tydeligt vil fremgå af Kriminalregisteret, at en person er under straffuldbyrdelse på bopælen, og at politiet vil være forpligtet til straks at underrette kriminalforsorgen om nye sigtelser mod en sådan person, der er omfattet af ordningen, jf. herved § 78 e, stk. 2, 1. pkt., jf. § 78 c, stk. 1, nr. 1.

Jeg er enig i statsadvokatens betragtninger og skal foreslå, at der foretages de fornødne præciseringer i bemærkningerne til lovforslaget.

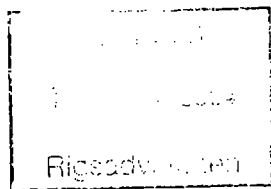
5. Jeg har i øvrigt ikke bemærkninger til udkastet til lovforslag.

Henning Fode

STATSADVOKATEN

Rigsadvokaten

DATO 18.11.2004

JOURNAL NR.
SA1-2004-801-0006

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER
SAGSBEHANDLER: KIB

STATSADVOKATEN FOR KØ-
BENHAVN, FREDERIKSBERG
OG TÅRNBY

JENS KOFODS GADE 1, 3
1268 KØBENHAVN K

TELEFON 33 30 73 00
FAX 33 30 73 49

KIB

Vedr. j.nr.RA-2004-801-0024

Ved påtegning af 9. november 2004 har Rigsadvokaten anmodet om en udtalelse vedrørende udkast til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Jeg har indhentet en udtalelse fra Politimesteren på Frederiksberg og Politimesteren i Tårnby, som ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Jeg har alene følgende bemærkninger til forslaget:

Det fremgår af forslaget til § 78 a, stk. 1, at anvendelsesområdet for afsoning af fængselsstraf på bopælen alene gælder overtrædelser af færdselsloven. Der er hverken i lovtæksten eller i bemærkningerne åbnet mulighed for, at straffen kan vedrøre andre mindre lovovertrædelser.

Efter retsplejelovens § 705 bør forfølgning mod samme sigtede for flere forbrydelser ske under samme sag.

Dette princip efterleves i praksis og indebærer, at alle verserende sager så vidt muligt samles i en sag mod sigtede.

Der vil derfor i praksis være en række sager, hvor der samtidig med tiltalen for overtrædelse af færdselsloven rejses tiltale for yderligere forhold. Disse forhold kan stamme fra politiets efterforskning af færdselslovsovertrædelser. Der kan

f.eks. være tale om brugstyveri af bilen eller om, at spritbilisten er i besiddelse af en mindre mængde hash.

Desuden kan der være tale om strafbare forhold, der ingen tilknytning har til færdselssagen, men som i henhold til retsplejelovens § 705 lægges sammen med spiritussagen mod sigtede.

Det ses ikke anført udtrykkeligt i hverken lovudkastet eller i motiverne hertil, om den foreslåede bestemmelse i § 78 a finder anvendelse i disse tilfælde.

STATSADVOKATEN

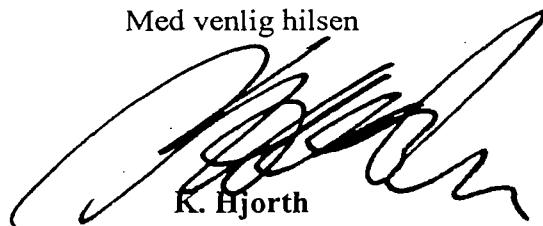
Jeg foreslår derfor, at der i lovudkastet eller i forarbejderne tages udtrykkeligt stilling hertil, eventuelt ved en præcisering heraf i færdselslovens § 118, stk.4.

SIDE 2

I modsat fald må det forudses, at personer, der er tiltalt for overtrædelse af færdselsloven og deres forsvarere vil udfolde store anstrengelser for at få straffesagen opdelt i 2 dele, således at færdselssagen kan afgøres for sig. Jeg finder dette uhensigtsmæssigt, idet det vil medføre en forhaling af sagerne og et øget ressourceforbrug hos anklagemyndigheden og domstolene.

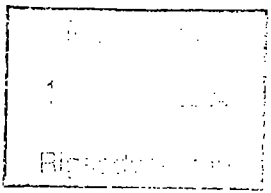
En mulighed kunne være, at § 78 a kan finde anvendelse på såvel færdselssager samt mindre lovovertrædelser, der behandles sammen med færdselssagen, i hvert fald, hvis de isoleret set alene ville have medført bøde.

Med venlig hilsen

K. Hjorth

YHAT

J.nr. SA2-2004-801-0010
Sagsbehandler: AV/bb

Tilbagesendes til Rigsadvokaten, idet jeg ikke har bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af fuldbyrdelse af straf m.v.

Statsadvokaten for Sjælland, den 18. november 2004

Merlung

STATSADVOKATEN

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

Modtaget
13. NOV. 2004
Rigsadvokaten

DATO 11. november 2004

JOURNAL NR.

SA3-2004-801-0010

BEDES ANFORT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: MV

STATSADVOKATEN FOR FYN,
SYDØSTSJÆLLAND, LOLLAND,
FALSTER OG BORNHOLM

1/HAF

JENS KOFODS GADE 1, 3. TV.
1268 KØBENHAVN K

TELEFON 33 30 73 50

FAX 33 30 73 99

Vedr. RA-2004-801-0024

Ved påtegning af 9. november 2004 har Rigsadvokaten anmodet om en udtalelse vedrørende udkast til ændringsforslag til lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Efter gennemgang af lovforslaget har jeg ingen bemærkninger til dette.

Lise-Lotte Nilas

STATSADVOKATEN

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

DATO 19. november 2004

JOURNAL NR.

SA4-2004-801-0007

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: HS/rl

STATSADVOKATEN I AALBORG

NYHAVNSGADE 9

POSTBOKS 539

9100 AALBORG

TELEFON 98 12 12 66

FAX 98 16 39 16

V. HBF

Under henvisning til skrivelse af 9. november 2004 (RA-2004-801-0024) hvori Rigsadvokaten anmoder om en udtalelse vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte mv.), meddeles det herved, at jeg ikke har bemærkninger til ovennævnte tiltag som sådan. Jeg finder dog, at det bør præciseres om en tilbagekaldelse af en tilladelse efter straf-fuldbyrdelseslovens § 78 e, navnlig stk. 1, nr. 4 og stk. 2 giver adgang til den særlige domstolsprøvelse i lovens § 112, der ifølge bemærkningerne omhandler afgørelser af særlig indgribende betydning for den indsatte.

E. Cassøe

statsadvokat

V/HRF

STATSADVOKATEN

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

DATO 17. november 2004

JOURNAL NR.

SA5-2004-801-0005

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE
SAGSBEHANDLER: DL /CK

18 NOV 2004

STATSADVOKATEN I VIBORG

SCT. MOGENSGADE 8
8800 VIBORG

TELEFON 86 62 60 66
FAX 86 60 07 30

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf mv. - Deres j.nr. RA-2004-801-0024

§ 78 b, stk. 1, nr. 4

Det fremgår af bestemmelsen, at personer med samme bopæl som den dømte skal meddele samtykke til, at straffen kan fuldbyrdes på den fælles bopæl. Det vil være hensigtsmæssigt, om det fremgår, i hvilken form et sådant samtykke skal foreligge.

§ 78 e, stk. 1, nr. 4

Jeg går ud fra, at et tilbagekaldt samtykke fra en af de i § 78 b, stk. 1, nr. 4, nævnte personer kun helt undtagelsesvis vil medføre tilbagekaldelse af tilladelse til straff fuldbyrdelse på bopælen, såfremt den dømte i øvrigt overholder de vilkår, som han selv er "herre over".

§ 78 e, stk. 2, 1.pkt, jf. § 78 c, stk.1, nr.1

Jeg går ud fra, at det tydeligt vil fremgå af KR, at en person er under straff fuldbyrdelse på bopælen, ligesom jeg går ud fra, at politiet vil være forpligtet til straks at underrette kriminalforsorgen, om nye sigtelser mod en sådan person.

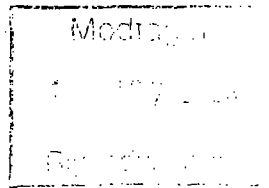
Jeg har ikke i øvrigt bemærkninger til udkastet.

P. Brøndt Jørgensen

STATSADVOKATEN

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16,
1220 København K.

DATO 18.11.2004

JOURNAL NR.
SA6-2004-801-0006

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER
SAGSBEHANDLER: JT/LPT

STATSADVOKATEN I
SØNDERBORG

KONGEVEJ 41
6400 SØNDERBORG

TELEFON 74 42 32 61
FAX 74 43 05 08

1/4 AT

Vedr. Deres j. nr. RA-2004-801-0024

Det kan hermed meddeles, at jeg ikke har bemærkninger til det fremsatte lovforslag om ændring af straffuldbydelsesloven.

P. Alsøe

STATSADVOKATEN 2004-801-0024 (19/11)

Rigsadvokaten

Modt
1. Maj 2004
Rigsadvokaten

DATO 11/11 2004

JOURNAL NR.

A 95/04

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

STATSADVOKATEN FOR SÆRLIG
ØKONOMISK KRIMINALITET

ANKER HEEGAARDS GADE 5, 5.
1572 KØBENHAVN V

TELEFON 33 14 88 88

FAX 33 43 01 19

E-mail: econ.crime@post.tele.dk

1/14 AF

Under henvisning til Rigsadvokatens høringspåtegning af 9/11 2004 vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (j.nr. RA-2004-801-0024) skal jeg meddele, at forslaget ikke giver mig anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Henning Thiesen

STATSADVOKATEN

Modtaget
28 NOV. 2004
Rigsadvokaten

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

DATO 23.11.2004

JOURNAL NR.

SAIS-2004-510-0007

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: LMP

STATSADVOKATEN FOR
SÆRLIGE INTERNATIONALE
STRAFFESAGER

JENS KOFODS GADE 1
1268 KØBENHAVN K

TELEFON 33 30 72 50

FAX 33 30 72 70

E-MAIL SICO@ANKL.DK

WWW.SICO.ANKL.DK

V/HAF

Vedr. RA-2004-801-0024

Under henvisning til forespørgslen af 9. november 2004 kan jeg oplyse, at jeg ikke har bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

p.s.v.

Lars Plum
vicestatsadvokat

RIGSADVOKATEN 2004-801-0024

(24/11)

- 3 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

- 1 DEC. 2004

J.nr.: 2004-000-143
Sagsbehandler: PT

POLITIAFDELINGEN

Polititorvet 14
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Direkte: 3391 0910
Lokal: 5050
Telefax: 3343 0006

E-mail: rpcha@politi.dk
Web: www.politi.dk

AKA

Ved skrivelse af 5. november 2004 (sagsnr. 2004-733-0022) har Justitsministeriet anmodet om Rigspolitiets bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.)

Efter en gennemgang af udkastet kan Rigspolitiet oplyse, at udkastet ikke giver Rigspolitiet anledning til bemærkninger for så vidt angår forhold, der henhører under Rigspolitiets ansvarsområde.

Med venlig hilsen

Jakob Scharf
politimester

- 7 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 35

2004 NR. 733-0022

Politidirektøren

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Politigården
1567 København V
Tlf. 33 14 14 48

Fax. 33 43 00 58

Dato - 7 DEC. 2004

Journal.nr.:
0100-10160-00196-04

AD

AKA

Ved brev af 5. november 2004 (sagsnr. 2004-733-0022) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte mv.).

Jeg kan i den anledning oplyse, at Københavns Politi ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Hanne Bech Hansen

- 8 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 40
2004 NR. 733-0022.

FORENINGEN AF POLITIMESTRE

**I
DANMARK**

Kirkegade 76, 6700 Esbjerg
Tlf. 76 11 14 48
Fax 76 11 14 01
E-mail: politimesterforeningen@mail.dk

Jmt. modt.

01 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato : 30. november 2004
Jr.nr. : 161.10.04
Ref. : Olufsen /sn

AKA

Politimesterforeningen skal hermed udtale følgende om udkast til forslag om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (sagsnr.: 2004-733-0022):

Ad lovforslagets § 1, nr. 1-3 og 7-9 vedrørende fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol:

Politimesterforeningen kan på baggrund af de positive erfaringer fra Sverige tiltræde, at denne afsoningsform indføres for personer, der er idømt op til 3 måneders fængsel for færdselslovs-overtrædelser, hvilket i praksis vil sige spritkørsel og kørsel i frakendelsestiden.

Det kan endvidere tiltrædes, at ordningen administreres af Direktoratet for Kriminalforsorgen både for så vidt vurdering af ansøgerens egnethed og for så vidt overvågning og kontrol med den dømte. Dette betyder, at ordningen kun i begrænset omfang vil belaste politiet, nemlig i tilfælde af, at den dømte skal anholdes i forbindelse med tilsidesættelse af vilkårene for denne afsoningsform.

Politimesterforeningen lægger stor vægt på, at der føres en effektiv kontrol med den dømte, og at der hurtigt og konsekvent gribes ind i tilfælde af vilkårsovertrædelser med indsættelse til afsoning af reststraffen til følge.

Den nuværende sanktionspraksis i spritsager med udbredt anvendelse af betingede domme med vilkår om alkoholbehandling eller samfundstjeneste sammenholdt med de foreslåede betingelser for at få tilladelse til denne afsoningsform betyder, at det er relativt få dømte, der kan komme i betragtning.

- 2 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 13
2004 NR. 733-0022

Dette forhold kan ændres, hvis der som bebudet i forbindelse med en tiltrængt forenkling af sanktionssystemet i spritsager indføres en mere konsekvent anvendelse af ubetinget frihedsstraf i gentagelsestilfælde.

Politimesterforeningen har ikke bemærkninger til indholdet af de foreslåede bestemmelser i lovforslaget.

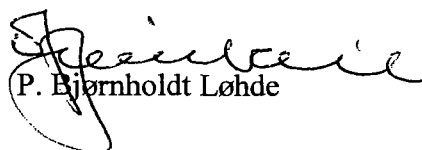
Ad lovforslagets § 1, nr. 4-6 vedrørende begrænset fællesskab for "negativ stærke" indsatte:

På baggrund af erfaringerne fra bl.a. statsfængslet i Nyborg er Politimesterforeningen enig i, at problemerne med at håndtere "negativ stærke indsatte" i kriminalforsorgens institutioner er så store, at der er behov for skærpede regler for at forebygge og imødegå den forstærkede risiko disse indsatte udgør for medindsatte, personale og andre i institutionerne.

Politimesterforeningen kan derfor tiltræde de foreslåede skærper i straffuldbyrdelsesloven således, at der i de særligt udpegede arresthuse og fængselsafdelinger under de nærmere angivne betingelser af ordens- og sikkerhedsmæssige grunde kan ske ophævelse af fællesskabet eller begrænsning i fællesskabet til rent cellefællesskab alene begrundet i de indsattes karakter.

Politimesterforeningen har ikke herudover bemærkninger til indholdet af de foreslåede bestemmelser i lovforslaget.

Med venlig hilsen

P. Bjørnholdt Løhde

Jmt. modt.

29 NOV. 2004

Politiforbundet i Danmark

Justitsministeriet
Att.: Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

2004-00779/07.04.04
25. november 2004
HB/lc

AKA

Vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Ministeriets sagsnummer 2004-733-0022.

Justitsministeriet har i brev af 5. november 2004 anmodet Politiforbundet om en udtalelse vedrørende ovennævnte.

Politiforbundet finder grundlæggende, at der er tale om gode og fornuftige ændringsforslag til lov om fuldbyrdelse af straf m.v., men i praksis er der efter forbundets opfattelse behov for følgende præciseringer.

Det giver således ingen reel mening, hvis ikke der **skal** ske tilbagekaldelse, hvis den dømte under fuldbyrdelsen overtræder de i § 78 c, stk. 1, nr. 1-8 og stk. 2, nævnte vilkår m.v., medmindre overtrædelsen er af bagatelagtig karakter, jfr. de eksempler, der er nævnt i høringsskrivelsen side 70 nederst og side 71 øverst.

I lovforslagets § 78e hedder det, at tilladelse til straffuldbyrdelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol *kan* tilbagekaldes af justitsministeren eller den, der er bemyndiget dertil, hvis 1) den dømte anmoder derom 2) den dømte inden fuldbyrdelsens iværksættelse har begået strafbar forhold 3) den dømte på tidspunktet for fuldbyrdelsens iværksættelse eller under denne frihedsberøves af anden grund end til fuldbyrdelse af den fængselsstraf, tilladelsen vedrører, eller 4) den dømte ikke længere opfylder de i § 78 b, stk. 1, nr. 1, 2 og 4, nævnte betingelser.

I stk. 2 hedder det, at en tilladelse *kan* endvidere tilbagekaldes, hvis den dømte under fuldbyrdelsen overtræder et eller flere af de i § 78 c, stk. 1, nr. 1-8 nævnte vilkår mv.

Ved en ændring fra *kan* til *skal* kommer dansk lovgivning til at lægge sig tæt op ad den svenske, hvorfra erfaringerne med fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning er hentet.

Politiforbundet har ikke øvrige bemærkninger til forslaget.

På forbundets vegne - og med venlig hilsen

Hans Bundesen
Sekretariatsleder

Justitsministeriet
Lovafdelingen
- 1 DEC. 2004

Akt.nr. 9.

2004 NR. 733-0022

12.11.16

Anja Kjær (951akj)

Fra: Justitsministeriet
Sendt: 3. december 2004 09:27
Til: £JOURStrafferetskontoret (951s18)
Emne: VS: Besvarelse af høringskrivelse

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Bente Sørensen (305bso)
Sendt: 3. december 2004 09:22
Til: Justitsministeriet
Emne: Besvarelse af høringskrivelse

Til Justitsministeriets lovafdeling, Strafferetskontoret
att.: Joachim Kromann.

Vedr. sagsnr. 2004-733-0022.

Pågældende udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. har været til udtalelse i herværende forening.

Undertegnede kan herved meddele, at vi ingen bemærkninger har til udkastet.

Med venlig hilsen

Bente Sørensen
landsformand
Kriminalforsorgsforeningen
Vigerslev Alle 1B, st.th.,
2450 København SV

4/12-04
Justitsministeriets
Lovafdeling
1A 2004-733-22

Anja Kjær (951akj)

Fra: Justitsministeriet
Sendt: 7. december 2004 10:45
Til: £JOURStrafferetskontoret (951s18)
Emne: VS: Høringssvar - til Anne Kristine Axelsson

Elektroniske
fodlænker.doc (28...

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Henrik Egelund Nielsen [mailto:HEN@socialrdg.dk]
Sendt: 7. december 2004 10:07
Til: Justitsministeriet
Emne: Høringssvar - til Anne Kristine Axelsson

Til Anne Kristine Axelsson:

Hermed fremsendes høringssvar fra Dansk Socialrådgiverforening vedr. lovforslag om fuldbyrdelse af straf på bopælen m.v.

Mev venlig hilsen
Henrik Egelund Nielsen,
socialpoltisk koordinator

- 7 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 30
2004 NR. 133-0022.

Dansk Socialrådgiverforening
Toldbodgade 19 A
1003 København K
3391 3033

Justitsministeriet
Att. Anne Katrine Axelsson

Dato: 3. december 2004

Ref: HEN

Høringssvar til udkast til lovforslag om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning m.v.

Dansk Socialrådgiverforening (DS) skal takke for tilsendelsen af udkast til lovforslag om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for 'negativt stærke' indsatte. Vi har følgende bemærkninger til lovforslaget:

DS finder, at straffuldbyrdelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan være et positivt alternativ til afsoning i fængsel når det ikke vil være muligt at anvende betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Personer omfattet af denne ordning vil kunne leve et mere normalt socialt liv, ved at beholde relationer til familie, venner, økonomi og arbejde. Det vil dog være afgørende, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til den behandlingsindsats, som beskrives i udkastet, fordi den vil have en kriminalitetsforebyggende karakter. DS finder det også positivt, at ordningen forankres i Kriminalforsorgen i Frihed (KIF).

Der bør i regelsættet og i de ressourcer, der afsættes til rådgivning, tages højde for, at det nødvendige samtykke til afsoning på bopælen vil kunne skabe relationsmæssige problemer i en familie eller i et parforhold. Der vil kunne opstå situationer, hvor konflikter mellem pårørende fører til, at et samtykke trækkes tilbage - eller at den pårørende truer afsoneren med

dette. Selve afsoningsformen vil desuden kunne belaste relationerne på grund af den ændrede opgavefordeling på grund af afsonerens begrænsede muligheder for at forlade bopælen.

Kravet om, at der skal være en fastnettelefon på bopælen vil formentlig udelukke mange færdsels-lovsovertrædere - ikke mindst unge - som kun er i besiddelse af en mobiltelefon. Der bør derfor sikres mulighed for at betale telefonen for personer, der ikke har økonomisk mulighed for at betale selv.

Det samme gælder kravet om arbejde eller uddannelse. Vi skal derfor anbefale, at de relevante myndigheder inddrages for at forbedre arbejdsløse færdselslovsovertræderes muligheder for at få arbejde, samt for at deltage i aktivering under afsoning på bopælen. En anvendelse af samfundstjenestesteder som beskæftigelsesmulighed vil til gengæld være meget problematisk, da der er behov for at friholde disse arbejdssteder til personer med en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Det må afklares, hvordan reglerne skal anvendes i forhold til personer, som er bosiddende på de mindre øer, hvor færgedriften er begrænset. Det må herunder afklares, hvor lang reaktionstiden skal være i forhold til en udløst alarm som følge af, at afsoneren har forladt bopælen uden tilladelse.

Det er af stor betydning, at der bliver tid til at forberede ordningen. Der vil skulle ansættes og oplæres personale, og der skal fremskaffes egnede lokaler. De programmer, som aktuelt anvendes i Kriminalforsorgen, vil næppe kunne anvendes i forhold til målgruppen af færdselslovsovertrædere, så de programmer, som tænkes indført, vil først skulle udarbejdes, og personalet vil skulle oplæres i at anvende dem. Der er f.eks. ikke i dag nogen programvirksomhed i forbindelse med alkoholmisbrug, bortset fra traditionel antabusbehandling. Der vil derudover være behov for oplæring i anvendelsen af det elektroniske udstyr, og der skal udarbejdes en rationel organisering af arbejdet. Det er derfor DS' holdning, at det ikke er muligt få loven til at træde i kraft allerede fra 1. juli 2005. Det er absolut nødvendigt at ansættelse og uddannelse af tilstrækkeligt personale er på plads, inden loven træder i kraft.

Vi skal afslutningsvis understrege, er personalebemandingen i forhold til denne nye lov skal være i orden. Der skal føres et intensivt tilsyn med de pågældende personer, og det må sikres ved ansættelse af tilstrækkeligt personale. Ydermere skal løn- og arbejdsforhold i relation til den øgede vagttjeneste i forbindelse med kontrollen forhandles på plads. Man skal undgå en gentagelse af situationen for få år siden, hvor personalet i KIF ikke havde mulighed for at overholde de gældende love og cirkulærer på grund af underbemanding.

Med venlig hilsen

Bettina Post
næstformand Dansk Socialrådgiverforening

LANDSFORENINGEN AF
BESKIKKEDE ADVOKATER

FORMAND:
NIELS FORSBY
NANSENSGADE 45 A
1366 KØBENHAVN K
TLF. 33 36 90 10
FAX 33 93 66 81

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh. K

Jmt. modt.

29 NOV. 2004

SEKRETARIAT:
ØSTERGADE 16
POSTBOKS 1051
1007 KØBENHAVN K
TLF. 33 11 75 22
GIRO 735 02 01
FAX 33 32 47 75

Østergade 16
26. november 2004
ER/bn
Direkte tlf.: 33435222

Vedr.: Sags nr. 2004-733-0022. Udkast til ændring af straffuldbyrdelsesloven (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.)

Med skrivelse af 5. november 2004 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om ovennævnte lovudkast. Sagen har været forelagt bestyrelsen.

Afsoning på bopælen

Fuldbyrdelse af straf på bopælen er ikke en ubetinget positiv udvikling i sanktionspolitikken.

For det første vil denne sanktion være udelukket for en del lovovertrædere, som simpelthen ikke har en egnet bopæl, hvorfra afsoningen kan finde sted.

Men hvor en sådan afsoning er mulig, vil intensiteten af indgrebet ramme højst forskelligt.

Der er forskel på at afsone i en Strandvejsvilla på 275 m² med et passende familieliv og venner, der kan komme på besøg uden at friste afsoneren til vilkårsovertrædelse, og - som den anden modpol - at sidde alene i en et- eller toværelses lejlighed, uden familie, alene med bekendte, der kun kommer, hvis der står øller m.v. på bordet, og med deraf følgende forøget risiko for vilkårsovertrædelser.

Efter bemærkningerne til lovudkastet pkt. 2.3.3.1 vil den pågældende - ligesom efter den svenske ordning - som udgangspunkt ikke kunne meddeles tilladelse til fuldbyrdelse på bopælen med elektronisk fodlænke, hvis den pågældende er uden arbejde, hvilket er med til at fremme den sociale ulighed i forbindelse med afsoning af frihedsstraffe.

Endelig er kompetencen til at anordne denne afsoning administrativ, hvor det med andre ikke-frihedsberøvende sanktioner som betinget straf og samfundstjeneste er domstolene, der træffer bestemmelse om, at den domfældte ikke skal i fængsel. Administrative beslutninger med begrænsede klagemuligheder giver mindre retssikkerhed end en domstolsafgørelse.

30 NOV. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 8

2004 NR. 733 - 0022

Bestyrelsen henleder opmærksomheden på, at man gennem de senere år har foretaget talrige ændringer af straffeloven og andre hyppigt anvendte love inden for strafferetten, hovedsageligt med forhøjelse af strafferammer som væsentligste sigte.

Således i år **2000** ændringslove (ÆL): 228, 230, 425, 428, 433, 438, 440, 441.

I år **2001**: 280, 461, 465, 468, 469.

I år **2002**: 258, 378, 380, 382.

I år **2003**: 228, 436.

I år **2004**: 218, 219, 352. Herudover er der i indeværende år ikke færdigbehandlede forslag om skærpelse af straffeloven.

Der er ikke i nævneværdig grad tilført retssystemet de nødvendige yderligere ressourcer, således at man kan tale om en sammenhængende kriminalpolitik. Vil man skærpe straffene, skal man sørge for, at der er tilstrækkeligt med arresthuse til de varetægtsfængslinger, der med strafskærpelse bliver mulig. Man skal også sørge for, at der er tilstrækkeligt med afsoningspladser, så de domfældte ikke skal vente mange måneder på at afsone straffen.

Man skal være indstillet på, at efterforskningen bliver mere ressourcekrævende, fordi man alt andet lige får flere efterforskningsmidler, sagerne bliver større og tungere. Til gengæld vil de tiltalte, der er usikre på konsekvenserne af strafskærpelse, være mindre tilbøjelige til at tilstå, hvorved ikke alene anklagemyndigheden, men også domstolene overbelastes.

Det er naturligvis positivt, at Justitsministeriet er ved at erkende, at fængselssystemet er ved at sande til som følge af den øgede belastning.

Forslaget om afsoning på bopælen er imidlertid en nødløsning på et selvskabt politisk problem. Foreningens bestyrelse har derfor betænkkeligheder ved at anbefale det foreslåede. Bestyrelsen vil foretrække en udvidelse af området for samfundstjeneste, der ikke vil have samme sociale skævhed.

Begrænset fællesskab under afsoningen

Bestyrelsen har forståelse for, at fængselsledelsen i helt ekstraordinære situationer kan være nødt til midlertidigt at begrænse eller ophæve fællesskabet, og har således ikke særlige bemærkninger til den foreslåede § 33a.

Derimod må bestyrelsen på det bestemteste advare mod indførelsen af et nyt stk. 2 til straf fuldbyrdelseslovens § 33, hvorefter fællesskab i arresthuse og fængsler administrativt kan begrænses til at være cellefællesskab med en anden indsat i eget opholdsrum efter Kriminalforsorgens nærmere bestemmelse.

Bestyrelsen bemærker i denne forbindelse, at i og med at aktindsigten begrænses i forhold til den indsatte, der af fængselsledelsen rubriceres som "negativ stærk", er der risiko for, at afgørelserne herom træffes på et ufuldstændigt eller direkte urigtigt grundlag.

Det er i forvejen betænkeligt, at indsatte kan overføres fra åbne til lukkede institutioner uden at have reelle klagemuligheder, men indførsel af den foreslåede ændring vil reelt betyde, at den pågældende enerumsanbringes på ubestemt tid uden mulighed for arbejde sammen med andre, gårdture sammen med andre, fritidsaktiviteter sammen med andre m.v.

Bestyrelsen henleder opmærksomheden på, at en eller to timers samvær på cellen med en af institutionen udpeget medindsat ikke løser problemet i forhold til, at den indsatte er afskåret fra at deltage i institutionens forskellige tilbud til de indsatte.

Der er en nærliggende risiko for, at længerevarende indespærring under sådanne restriktive forhold kan virke både helbredsnedbrydende og modvirke en fornuftig resocialisering af den indsatte.

Bestyrelsen har haft lejlighed til at studere regulativet for arrestafdelingen til Politigårdens Arrest i København, der skal huse såkaldt "negativt stærke fanger". Efter det oplyste rummer afdelingen allerede nu udover rockerrelaterede personer også andre, der kun med tvivlsom føje er overført til denne afdeling.

Rent bortset fra, at Politigårdens Arrest slet ikke bygningsmæssigt er egnet til at huse indsatte, der i længere tid skal afsone eller sidde i varetægt, finder bestyrelsen, at regulativet er udtryk for en holdning, der burde være fremmed for den danske kriminalforsorg.

Det er bestyrelsens håb, at den pågældende udnyttelse af Politigårdens Arrest er midlertidig, at pladserne ikke udnyttes, og at regulativet ændres.

Bestyrelsen henleder i denne forbindelse opmærksomheden på Europarådets standard minimumsregler for behandling af indsatte, vedtaget af Ministerkomitéen den 12. februar 1987, hvor det bl.a. hedder:

"§ 64. Frihedsberøvelse er en straf i sig selv. Forholdene, hvorunder frihedsberøvelsen foregår, og fængselssystemet skal derfor ikke, undtagen som følge af retfærdiggjort adskillelse eller opretholdelse af disciplin, forværre den med frihedsberøvelsen forbundne lidelse.

§ 65. Der skal gøres alt for at sikre, at institutionssystemerne er udformet og ledet med henblik på:

a. at sikre, at livsbetingelserne er forenelige med menneskelig værdighed og acceptable normer i samfundet,

b. at mindske frihedsberøvelsens skadelige virkninger og de forskelle på livet i fængslet og et liv i frihed, der har tendens til at nedsætte de indsattes selvrespekt eller følelse af personligt ansvar,

c. at støtte og styrke de bånd til slægtninge og samfundet udenfor, som er til gavn for de indsatte og deres familier,

d. at skabe mulighed for, at de indsatte kan udvikle færdigheder og evner, som kan forbedre deres muligheder for en vellykket gentilpasning efter løsladelsen."

Bestyrelsen kan således ikke anbefale de foreslåede ændringer i straffuldbyrdelseslovens § 33.

På bestyrelsens vegne

Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10,
1216 København K.

Jmt. modt.

13 DEC. 2004

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 10-12-2004
J.NR.: 04-012602-04-2429
REF.: rmm

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte mv.

Ved brev af 5. november 2004 (j.nr. 2004-733-0022) har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.).

Sagen har været behandlet i Advokatrådets Retsudvalg, hvorefter Advokatrådet skal udtale følgende:

1. Mulighed for fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol

Advokatrådet har noteret sig, at det fremsatte lovforslag bygger på erfaringer fra bl.a. Sverige.

Efter det fremsatte lovforslag vil den danske ordning blive begrænset til afsonere, som er dømt for overtrædelse af færdselsloven. Advokatrådet har noteret sig, at der i den svenske ordning ikke er fastsat en tilsvarende begrænsning. Advokatrådet skal pege på, at muligheden for afsoning i eget hjem med fordel kunne udvides til også at omfatte andre kriminalitetsformer, herunder navnlig i forhold til unge lovovertrædere, med henblik på at indhøste erfaringer med ordningen.

Advokatrådet har noteret sig, at det er et krav, at den, der indgår i ordningen, enten har eller kan tilbydes beskæftigelse, uddannelse eller lignende. Denne indskrænkning indebærer sammen med kravet om ordnede bopælsforhold, at ordningen må forventes at udelukke en række domfældte, som i øvrigt kunne profitere af ordningen. Advokatrådet skal på den baggrund opfordre til, at det søges at fremskaffe beskæftigelse, kurser eller lignende, således at flest muligt får adgang til ordningen.

E-mail: samfund@advocom.dk
Homepage: www.advocom.dk

14 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 44
2004 NR. 733-0022

Det fremgår af lovforslagets § 78 f, stk. 1, at såfremt en tilladelse til straffuldbyrdelse på bopælen tilbagekaldes, skal den dømte overføres til fængsel eller arresthus til afsoning af reststraffen.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelserne, jf. forslaget side 39, at

"det forudsættes, at der hurtigt gribes ind over for den dømte, hvis tilladelse til straffuldbyrdelse på bopælen tilbagekaldes som følge af, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for denne afsoningsform, eller at den dømte har overtrådt de vilkår, som gælder for denne afsoningsform. Dette gælder ikke mindst tilfælde, hvor straffuldbyrdelsen på bopælen med elektronisk fodlænke m.v. allerede er iværksat. I disse tilfælde bør overførsel til fængsel eller arresthus derfor finde sted i umiddelbar forbindelse med, at den dømte underrettes om afgørelsen."

Denne bestemmelse synes umiddelbart unødigt indgribende i forhold til den domfældte, som ikke har mulighed for at arrangere sig i forhold til f.eks. arbejdsgiver og familie. En umiddelbar overflytning til afsoning vil for den enkelte afsoner opleves ligeså indgribende som en varetægtsfængsling.

En sådan bestemmelse vil tillige indebære, at der skal reserveres et vist antal "frie" afsoningspladser med henblik på at kunne gennemføre hurtig overførsel til afsoning. Advokatrådet skal foreslå, at den domfældte indkaldes på vanlig vis til afsoning af reststraffen, såfremt der konstateres vilkårsovertrædelser.

2. Begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.

Lovforslaget indeholder forslag om indsættelse af en ny § 33, stk. 2, i straffuldbyrdelsesloven, hvorefter der kan træffes bestemmelse om, at fællesskab i fængselsafdelinger eller arresthuse, som er udpeget til anbringelse af de såkaldt "negativt stærke" fanger, skal gennemføres som cellefællesskab med en anden indsat i eget opholdsrum efter kriminalforsorgens nærmere bestemmelser.

Det fremgår af bemærkningerne, pkt. 3.3.2., at begrænsningen i adgangen til fællesskab efter Justitsministeriets opfattelse generelt må anses for forenelig med EMRK, artikel 3.

Justitsministeriet anfører samtidig, at hvis f.eks. den indsatte under afsoningen udvikler en psykisk sygdom på grund af enrumsanbringelsen, kan den konkrete sag udgøre en krænkelse af EMRK, artikel 3.

Advokatrådet finder anledning til at fremhæve, at adgangen til alene at have fællesskab i egen celle reelt betyder, at den pågældende indsatte vil opholde sig der i

op mod 24 timer. Det er Advokatrådets opfattelse, at der skal overordentlig tungtvejende grunde til at indføre en sådan begrænsning for den enkelte indsatte.

Advokatrådet finder det i den forbindelse bekymrende, at den pågældende indsatte ikke har krav på at få en begrundelse for den beslutning, der træffes, ligesom der ikke er nogen tidsbegrænsning for beslutningen.

Det er uomtvisteligt, at længerevarende isolation eller stærk begrænsning i adgangen til at have kontakt med andre indebærer en risiko for udvikling af psykiske traumer hos den enkelte indsatte. Advokatrådet henleder i den forbindelse opmærksomheden på, at der allerede nu i forbindelse med ibrugtagningen af de særligt sikrede celler på Københavns Politigård er opstået problemer af psykisk karakter for nogle af de indsatte.

Med venlig hilsen

Jakob Lund Poulsen
Formand for Advokatrådets Retsudvalg

INSTITUT FOR
MENNESKERETTIGHEDER

Justitsministeriet, Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
17 DEC. 2004

STRANDGADE 56 · 1401 KØBENHAVN K
TLF. 32 69 88 88
FAX 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

DATO 10. dec. 2004

J.NR. 540.30/7326

Ved skrivelse af 5. november 2004 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.).

Institut for Menneskerettigheder har ikke bemærkninger af menneskeretlig karakter til den del af forslaget, der vedrører fuldbyrdelse af straf på bopælen.

For så vidt angår den del af forslaget, der vedrører begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v., har instituttet følgende bemærkninger:

Efter den nugældende straffuldbyrdelseslov, § 33, stk. 1, skal en indsat så vidt muligt have adgang til fællesskab med andre indsatte. Loven indeholder blandt andet i §§ 63 og 64 mulighed for begrænsning i dette udgangspunkt.

Efter lovforslaget indsættes som nyt stk. 2 i § 33 en bestemmelse med følgende ordlyd:

"Stk. 2. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, kan bestemme, at fællesskab i fængselsafdelinger eller arresthuse, som er udpeget til anbringelse af indsatte, hvis tilstedeværelse skaber en særlig risiko for overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen, skal gennemføres som cellefællesskab med en anden indsat i eget opholdsrum efter kriminalforsorgens nærmere bestemmelse".

Forslaget skal ses i sammenhæng med straffuldbyrdelseslovens §§ 21, 22, 25, 26 og 28, der indeholder hjemmelen til anbringelse af indsatte, hvis tilstedeværelse skaber en særlig risiko for overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen, i særlige fængsler eller institutioner.

Der er således tale om begrænsning af retten til fællesskab for indsatte, hvis rettigheder under fængselsopholdet allerede er indskrænket i forhold til andre indsattes rettigheder.

Som det fremgår, indeholder forslaget efter sin ordlyd ingen angivelse af, under hvilke betingelser en beslutning om, at en indsat alene skal være berettiget til cellefællesskab, kan træffes. Der overlades således et meget vidt skøn til den, der træffer afgørelsen herom. Ifølge bemærkningerne, pkt. 3.2.2.1., tænkes der med lovforslaget særligt på situationer, "hvor en gruppe af de indsatte i en af de eksisterende afdelinger for negativt stærke indsatte i statsfængslerne, optræder stærk truende overfor andre indsatte eller personalet eller direkte fremsætter trusler mod udvalgte indsatte eller personale, og hvor det bl.a. af hensyn til de sikkerhedsmæssige forhold for medindsatte og personalet vil være nødvendigt at overføre en eller flere indsatte til en afdeling, hvor der alene er cellefællesskab".

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 8 har følgende ordlyd:

"Enhver har et til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

Stk. 2. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder eller friheder."

Bedømmelsen af, om en beslutning om, at en indsat alene skal være berettiget til cellefællesskab, kan udgøre et indgreb efter art. 8, stk. 1, beror på en konkret vurdering, hvori blandt andet vil indgå de forhold, den indsatte i øvrigt er undergivet under afsoningen, varigheden af begrænsningen, den indsattes personlige forhold mv.

Såfremt der foreligger et indgreb, skal dette kunne legitimeres efter bestemmelsens stk. 2, hvorfor indgrebet blandt andet skal ske i "overensstemmelse med loven".

For så vidt angår denne betingelse skal instituttet bemærke, at det ikke er tilstrækkeligt til opfyldelse af betingelsen, at der er vedtaget en lov. Art. 8, stk. 2, indebærer et krav om forudsigelighed i retsanvendelsen. Det anføres herom i Peer Lorenzen m.fl.: "Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med kommentarer", 2. udg., s. 50, at der i bestemmelsen er et krav om, at borgeren har adgang til reglerne, og "med en efter forholdene rimelig sikkerhed kan forudse retsgrundlagets konsekvenser for den pågældende". Det anføres videre, s. 50, at hjemmelen "skal ... være tilgængelig og rimeligt klar og præcis, herunder angive rækkevidden af et overladt skøn samt den måde, hvorpå skønnet bør udøves af myndighederne. Opfylder hjemmelsgrundlaget ikke disse betingelser til lovkvalitet, kan indgrebet ikke anses foreskrevet ved lov".

Instituttet finder det tvivlsomt, om loven opfylder kravene i art. 8, stk. 2, til klarhed, forudsigelighed og tilgængelighed. Instituttet finder det mest naturligt, at

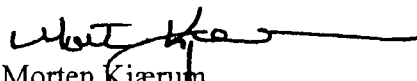

betingelserne, som alene er anført i forarbejderne til bestemmelsen, fremgår udtrykkeligt af ordlyden af bestemmelsen.

Instituttet skal endvidere pege på, at der i betingelsen "nødvendigt i et demokratisk samfund" ligger et krav om, at afgørelser i henhold til bestemmelsen træffes under hensyntagen til proportionalitetsprincippet. For eksempel kan længden af den periode, hvor en indsat alene har ret til cellefællesskab, og den indsattes personlige forhold spille en rolle for, om proportionalitetsprincippet er overholdt. Proportionalitetsprincippet er lovfæstet i en række andre bestemmelser i straffuldbyrdelsesloven, men ingen af disse ses at finde anvendelse på afgørelser truffet efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 2. Selvom princippet må antages at gælde, uanset om det udtrykkeligt er anført i loven, finder instituttet det mest naturligt – da princippet nu er udtrykkeligt lovfæstet i relation til en række andre af lovens indskrænkninger – at det også udtrykkeligt fremgår af lovteksten, at princippet finder anvendelse på afgørelser truffet efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 2.

Instituttet har ikke herudover bemærkninger af menneskeretlig karakter til lovudkastet.

Med venlig hilsen

Morten Kjærum
Direktør

Justitsministeriet, Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K.

AKA

Jmt. modt.

07 DEC. 2004

Krims journalnr.:

500001195

(Bedes anført ved henvendelser)

Deres journalnr.:

2004-733-0022

Vedr.: høringssvar om straf på bopælen og andre ændringer af straffuldbyrdelsesloven

Lovforslagets kapitel 2 om fuldbyrdelse af frihedsstraf på bopælen

Ifølge lovforslagets § 78 a skal det være muligt for Justitsministeriet at meddele tilladelse til, at en frihedsstraf kan fuldbyrdes på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, når der er tale om "fængselsstraf i indtil 3 måneder for overtrædelse af færdselsloven".

KRIM er enig med Justitsministeriet i, at der er behov regelændringer, der fører til, fængselsstraffen fremover anvendes i mindre omfang, end tilfældet er i dag. En undersøgelse fra sommeren 2004 udarbejdet af Justitsministeriet viser, at brugen af fængselsstraf for voldsforbrydelser i tiden fra 1993 til 2003 er steget markant som følge af såkaldte "voldspakker", hvor lovgivningsmagten hver gang har skærpet straffene for vold med den begrundelse, at man på denne måde har ønsket at reducere volden. I undersøgelsen konstateres det imidlertid, at der ikke er sket det forventede fald i antallet af anmeldelser om vold. Antallet af anmeldelser af vold er derimod *steget* i perioden. Dette er et enkelt af flere eksempler på, at øget brug af fængselsstraf tilsyneladende ikke fører til, at kriminaliteten falder.

KRIM finder, at forslaget, som giver mulighed for, at dømte kan udstå straffen i hjemmet fremfor i et fængsel, kan bidrage til, at de dømtes muligheder for at leve et liv uden kriminalitet efter straffens udståelse øges. Dette vil i særlig grad være tilfældet, såfremt kriminalforsorgen og/eller de sociale myndigheder i forbindelse med den omhandlede "hjemmeafsoning" støtter den dømte i at bevare kontakten til arbejdsmarkedet/uddannelsessystemet, eller bistår den dømte i at påbegynde uddannelse eller finde et arbejde, som den pågældende kan leve af. Erfaringen viser, at en god tilknytning til arbejdsmarkedet og/eller adgang til uddannelse bidrager til, at domfældte fremover kan klare tilværelsen uden at begå kriminalitet. Kædes hjemmeafsoningen sammen med en forstærket indsats

- 7 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 28.

2004 NR. 733-0022

for at få den dømte ind på arbejdsmarkedet eller i gang med en uddannelse, vil denne formentlig kunne blive et effektivt bidrag i indsatsen mod kriminalitet.

KRIM har bemærket, at forslaget er begrænset til at skulle gælde for overtrædelser af *færdselsloven*. I den svenske lovgivning er der alene en begrænsning, der knytter sig til straffens længde. Derudover er der enkelte konkrete begrænsninger i form af, at kriminaliteten, som danner grundlag for "hjemmeafsoning", ikke må være rettet mod personer på den dømtes bopæl. Endelig er der begrænsninger i form af krav om, at den dømte skal været beskæftiget med arbejde eller uddannelse, førend hjemmeafsoningen iværksættes.

KRIM kan ikke anbefale, at lovens anvendelsesområde er begrænset til overtrædelser af *færdselsloven*. Det ses i praksis, at langt den største gruppe af personer, der idømmes frihedsstraf for overtrædelse af færdselsloven, straffes for spirituskørsel. Spirituskørsel er kriminaliseret, fordi det er almindeligt antaget, at denne handling bringer menneskers liv og færdsel i fare. Det er KRIMs opfattelse, at det strider mod den almindelige retsfølelse i samfundet, at personer, som er straffet for personfarlig kriminalitet som spirituskørsel, i det væsentligste er den eneste gruppe, som vil være omfattet af ordningen om hjemmeafsoning. Dette indebærer for eksempel, at en ung mand, som har begået et indbrudstyveri, hvor der ikke er sket personskade, ikke har mulighed for at få sin fængselsstraf ændret til en straf, hvor fuldbyrdelsen sker i hjemmet. Det er KRIMs opfattelse at mange af de - navnlig unge - mennesker, som hidtil har været ustraffede, men som straffes for eksempel et slagsmål på et værtshus, et enkeltstående brugstyveri af en bil, bagatelagtig omgang med euforiserende stoffer eller enkeltstående tyverier vil kunne profitere i høj grad af et tilbud om hjemmeafsoning i stedet for at skulle udstå straffen i et fængsel. KRIMs erfaring er, at kortvarige fængselsstraffe i stigende grad er årsag til, at unge, som har en svag eller sporadisk tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelsessystemet, mister denne tilknytning i forbindelse med afsoning af fængselsstraf og dermed bliver vanskeligere at integrere i det normale samfundsliv igen.

KRIM skal gentage, at den svenske ordning ikke er begrænset til bestemte kategorier af forbrydelser. Det er værd at bemærke, at det fremgår af oversigten i lovforslagets punkt 2.2.6. om de svenske erfaringer, at man i Sverige har foretaget en evaluering af de erfaringer, som man har gjort sig med ordningen. Man har, hvad der forekommer ganske åbenlyst, undersøgt, hvor stor en andel af de personer, som bliver tilbudt hjemmeafsoning, der faktisk fuldfører hjemmeafsoningen. Det fremgår af tabellen, at 95% af de personer, som blev dømt for spirituskørsel, gennemførte hjemmeafsoningen. For voldsdømtes vedkommende, gennemførte 96% hjemmeafsoningen uden afbrydelse. For berigelses- og narkokriminelle var andelen, som gennemførte, noget lavere - 88% og 83%.

Det er KRIMs opfattelse, at de svenske erfaringer ikke på nogen måde understøtter, at lovens anvendelsesområde skal være begrænset til færdselsloven.

Lovforslagets kapitel 3 om begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte mv.

Lovforslaget, hvorefter der skal kunne gennemføres yderligere restriktioner under straffafsoningen over for såkaldt "negativt stærke" indsatte, bygger på den forudsætning, at disse "negativt stærke" indsatte er et tiltagende problem i fængslerne for personalet og for de "normale" indsatte. Dette er formuleret således i indledningen til lovforslagets punkt 3.2.1.:

"I de senere år er rockere og andre "negativt stærke" indsatte blevet stadigt vanskeligere at håndtere i fængslerne."

Det er KRIMs opfattelse, at der *ikke* er grupper af indsatte, som generelt er blevet "vanskeligere at håndtere" gennem de senere år. Det er derimod KRIMs opfattelse, at den liberalisering eller normalisering, som gennemførtes i kriminalforsorgen i begyndelsen af 70'erne, har ført til, at indsatte i mindre grad misbruger deres medindsatte, end tilfældet var tidligere. Det er også KRIMs opfattelse, at der er grupperinger i personalet, som bidrager til mistro og angst for vold og trusler blandt de indsatte i fængslerne og arresthusene, og at kriminalforsorgen ved at ignorere dette alvorlige problem bidrager til, at forholdene i fængslerne bliver mere rå og brutale.

I det såkaldte Nordskov-udvalg, også kaldet "Differentieringsudvalget", der i 1999 blev nedsat til at fremkomme med overvejelser vedrørende fordelingen af indsatte i kriminalforsorgens institutioner, blev der foretaget en række undersøgelser, der kan belyse blandt andet udviklingen i omfanget og intensiteten af vold og trusler i fængsler og arresthuse. Disse undersøgelser er gengivet i "Placering af indsatte", bind 2, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Februar 2000. En af undersøgelserne er betegnet "Trivselsundersøgelsen". Undersøgelsen er udarbejdet af Flemming Balvig i august 1999. Af undersøgelsens kapitel 9, side 123, fremgår blandt andet:

18% [af de indsatte] tilkendegiver, at de under anstaltsopholdet er blevet udsat for overgreb/vold fra personalets side, og 14% at de har været udsat for noget tilsvarende fra medindsatte. Det er en almindelig erfaring, at der kan være stor forskel på, hvordan "offeret" og "gerningspersonen" opfatter en bestemt situation, og ikke sjældent endda også med hensyn til hvem af dem, der egentlig er "offer" og "gerningsperson" og om der i det hele taget er foregået noget, som har karakter af overgreb eller vold. Dette gælder givetvis også for overgrebene/volden i fængslerne, såvel mellem indsatte som mellem indsatte og personalet. Dette bør man have sig for øje ved vurderingen af tallene. Vi besidder ikke nærmere oplysninger om, hvad der reelt er foregået eller ikke foregået i de situationer, de indsatte siger, de har været udsatte for eller vidner til. Hvad tallene imidlertid umiddelbart udtrykker er, at klimaet og hverdagen i anstalterne, set gennem de indsattes briller, til tider kan være barsk/hård/risikabel, såvel i forhold til medindsatte som i forhold til personalet.

Det er muligt, at visse former for overgreb, og den måde de udøves på mv., er af nyere dato. Overgrebene som sådan er det imidlertid næppe. Sammenlignet med en undersøgelse foretaget blandt unge indsatte i slutningen af 1960'erne, ser det således ikke ud til, at der er flere indsatte der udsættes for trusler/vold nu til dags end der var dengang:

Procent 16-24 årige mænd indsat i ungdomsfængslet i 1968, der siger de har været udsat for trusler om vold eller vold begået af medindsatte	38
Procent 16-24 årige mænd indsat i 5 fængsler arresthuse i 1999, der siger de har været udsat for trusler om vold eller vold begået af medindsatte	31

Det ret store antal indsatte, der ikke trives særligt godt under de givne forhold i anstalterne, er næppe heller et nyt fænomen. Det var også dette billede, der tegnede sig af situationen i begyndelsen af 1970'erne, da man foretog den første undersøgelse af indsattes trivsel i danske arresthuse.”

Af trivselsundersøgelsens side 112, 4. afsnit, fremgår om betydningen af sondringen svage/stærke indsatte i forhold til overgreb fra personalet blandt andet:

I diskussionen om vold i fængsler har man bl.a. fokuseret på den eventuelle betydning af den kriminalitet, de indsatte er dømt for. Specielt har det været fremført, at personer tiltalt eller dømt for sædelighedskriminalitet skulle løbe en særlig risiko for at blive udsat for forskellige former for overgreb fra andre indsattes side. Der indgår så få personer, der er tiltalt eller dømt for sædelighedskriminalitet i den aktuelle undersøgelse (i alt 5), at sikre statistiske konklusioner ikke kan drages. Tallene, som de umiddelbart fremtræder, viser, at en væsentligt større del af de sædelighedskriminelle har oplevet sig udsat for mobning, trusler og/eller overgreb/vold fra de medindsattes side. Det er især mobningshyppigheden, der er stærkt forhøjet; hyppigheden af trusler er en del forhøjet, mens overgrebs-/voldshyppigheden er så lidt forhøjet, at det ikke kan tillægges betydning. Der er også en forhøjet hyppighed af sædelighedskriminelle, der har været vidne til, at andre indsatte er blevet udsat for diverse overgreb fra medindsattes side. Til gengæld oplever de sædelighedskriminelle sig mindre udsat for mobning mv. fra de ansattes side.

Af sidste afsnit på samme side (trivselsundersøgelsens side 112) fremgår det:

Vi så tidligere, at den generelle tilfredshed eller trivsel især var en funktion af den grundlæggende karakter, den anstalt og afdeling havde, man befandt sig på, de muligheder der eksisterede på anstalten for at strukturere sin tid og give denne tid indhold samt kontakt til familien. Hvis vi nu supplerer denne analyse ved at medinddrage alle svarene på spørgsmålene om forholdet til ansatte og medindsatte, institutionelle faktorer (hvilken konkret anstalt man befinder sig på) samt alle baggrundsfaktorer, viser det sig, at de samme forhold stadig fremstår som centrale, men at de suppleres af to områder.

(sideskift til side 113 øverst)

For det første viser visse aspekter af forholdet til personalet sig at have selvstændig og markant betydning for den generelle trivsel. Det er ikke så meget, om man synes de ansatte behandler de indsatte ens eller kontaktens kvalitet til kontaktpersonen, forsorgsmedarbejderen mv. Det er overraskende nok heller ikke, om man konkret mener sig udsat for overgreb/vold eller ej. Det udslagsgivende er, om man mener sig udsat for trusler og/eller mobning fra personalets side. De indsatte, der har været udsat for denne slags oplevelser/hændelser, trives generelt markant dårligere end andre indsatte, uanset hvordan deres forhold i fængslet i øvrigt er. Derimod viser ikke et eneste af de forhold, der er belyst i forhold til medindsatte - det være sig forholdet i al almindelighed til andre indsatte eller udsatheden for forskellige former for overgreb - sig udslagsgivende for trivselsniveauet.

For det andet viser en enkelt af de institutionelle faktorer sig markant udslagsgivende. Indsatte, der er placeret i Statsfængslet i Nyborg, er generelt mindre tilfredse med fængselsforholdene end andre indsatte uanset deres grad af tilfredshed med mere specifikke forhold, hvem de er (baggrundsfaktorer) og deres forhold til personalet og medindsatte. ...”

Ovenstående uddrag af Nordskov-Nielsen udvalgets trivselsundersøgelse fra 2000 viser, at der er flere indsatte, der oplyser, at de føler sig udsat for overgreb/vold fra personalets side, end fra andre indsattes side. Det fremgår også, at der i perioden fra 1968 til 1999 har været tale om et *faldende* antal indsatte, som oplyser, at de føler sig udsat for trusler om vold eller vold fra Deres medindsatte.

Nordskov Nielsen udvalget foreslår i konklusionen på side 124 tre “veje”, som kriminalforsorgen kan følge, såfremt kriminalforsorgen vil tilstræbe mindre vold og færre trusler de indsatte og personalet imellem i fængslerne og arresthusene. Disse er gengivet således:

1. Den ene vej man kan gå er at søge i videst muligt omfang at bruge alternativer til frihedsberøvelsen for de mennesker, der generelt set har størst risiko for at vantrives, og for hvem det er mest personligt belastende at være berøvet friheden. I forlængelse heraf vil det være formålstjenligt:

- At bruge frihedsberøvelsen så lidt over for yngre mennesker som muligt
- At bruge frihedsberøvelsen så få gange over for mennesker i deres livsforløb som muligt
- At gøre frihedsberøvelsen så kort som mulig
- At have særlige alternativer (til frihedsberøvelsen eller i form af typer af frihedsberøvelse) til mennesker, der er sigtet for eller som har begået stærkt stigmatiserende kriminalitet.

2. Den anden vej er i videst muligt omfang at placere indsatte på anstalter, hvis grundlæggende karakter og placering er trivselsfremmende. Det drejer sig især om:

- At placere flest mulige indsatte den størst mulige del af deres indsættelsestid på en åben anstalt
- At placeres indsatte så geografisk tæt ved deres familie/venner som muligt
- At give de enkelte indsatte størst mulige indflydelse på, hvilken afdeling på en anstalt de placeres på, herunder ved overflytning fra en afdeling til en anden afdeling
- At have et udbud af afdelinger på de enkelte anstalter, der er dækkende for så mange af de indsattes interesser og ønsker som muligt

3. Den tredje vej er i videst muligt omfang at give forholdene i anstalterne en struktur og et indhold, der er trivselsfremmende. Særligt centralt vil det være:

- At give de indsatte så gode vilkår, som det overhovedet er muligt for at opretholde/udbygge en så hyppig og tæt kontakt med deres netværk (familie og venner) uden for anstalten, ikke mindst i form af udgange
- At give de indsatte gode muligheder for at strukturere deres tid og give denne tid et attraktivt indhold gennem især de arbejdsmæssige muligheder og de fritidstilbud, der etableres
- At give de indsatte gode muligheder for at leve en dagligdag, der dels ikke er alt for ensformig og dels ikke er ydmygende (vedrører bl.a. måltider/mad, badeforhold/toiletforhold, vareudbud/varepriser, celleindretning/indretning af besøgsrum, aflønning/penge til rådighed/egen forvaltning af økonomi mv.)
- At sikre at man har et personale, som er motiverende for og gode til at skabe positiv kontakt til de indsatte.

Ovenfor blev det påpeget, at indsatte tilsyneladende i mindre grad følte sig generet af vold eller trusler om vold fra medindsatte i 1999, end tilfældet var i 1969. Dette er interessant, idet det netop var i årene umiddelbart *efter* 1969, at der blev gennemført et meget stort antal reformer, som har "normaliseret" hverdagen i fængslerne.

I Hans Jørgen Engbos "Fuldbyrdelsesret", DJØF 2001, side 9, er udviklingen beskrevet således:

Reformer i fængselsvæsenet i årene omkring 1970 - styret af direktør Lars Nordskov Nielsen - medførte en oprustning af de indsattes menneskeretlige position og et afgørende gennembrud for begrebet "normalisering", som fængselsinspektør J. Heilbo (1969) i et foredrag i Kriminologisk Selskab definerede som "en tilnærmning af anstaltsmiljøet til den gennemsnitlige tilværelse i kulturkredsen ...

Man kan overveje, at det netop er denne "normalisering" af fængselslivet, som har ført til en nedgang i antallet af indsatte, som oplyser, at de har været udsat for vold eller trusler om vold fra deres medindsatte. En sådan teori støttes af nedenstående betragtninger i "Forsorg for hvem, Et alternativ til samfundets behandling af sine syndebukke - afvigerne" af Göran Ahlin, Christer Båge, Clarence A. Crafoord, Malla Günther, Karen Hassel, Bo Sigrell og Gunnar Öberg, Hans Reitzel København 1972. Af side 82f fremgår blandt andet:

Fængslet kan stort set opdeles i et personalesamfund og et fangesamfund.

Jo mere autoritær institutionen er, jo større synes afstanden mellem disse to grupper at være. Formålet med en barriere er at markere forskellen mellem de straffede og personalegruppen, d.v.s. mellem uhæderlige og hæderlige. For at der ikke skal opstå tvivl om hvilken gruppe en person tilhører, har de to grupper forskellig påklædning, m.m. Vi har tidligere omtalt rangordenen blandt personalet. Der er samme hierarkiske opbygning i fangegruppen, hvor der findes

både ledere og "grimme ællinger". Høj status har f.eks. den smarte postbedrager eller den berygtede springstofforbryder. Lav status har landsforræderen, seksualforbryderen og den, der narrer pensionister.

Der er således grunde til at antage, at det er den opløsning af den autoritære fængselskultur, der skete i tiden efter 1970, der er medvirkende til, at indsatte i mindre grad end før gennemførelsen af reformerne føler sig truet af sine medindsatte eller udsat for vold fra samme. Det er betænkeligt, at kriminalforsorgen har gennemført en praksisændring, hvorefter grupper af indsatte kan overføres fra åbne til lukkede fængselsinstitutioner, uden at der er ført bevis for, at det er påkrævet, at der sker en sådan overførsel. Risikoen for, at indsatte føler sig udsat for urimelig og vilkårlig diskrimination øges. Citatet ovenfor giver anledning til overvejelser om, hvorvidt kriminalforsorgen ville nå et bedre resultat, såfremt man i stedet tilstræbte yderligere at udfordre den autoritære struktur i fængselsinstitutionerne for eksempel ved at tage initiativ til, at afstanden mellem "personalesamfund" og "fangesamfund" blev mindsket.

Det må formodes, at det bidrager til en *mere* autoritær kultur i fængselsinstitutionerne, at personalet får de yderligere beføjelser til at isolere indsatte, som fremgår af lovforslaget. Det er bemærkelsesværdigt, at man i trivselsundersøgelsen i særlig grad fremhævede Statsfængslet i Nyborg som en institution, der er præget af mistrivsel blandt de indsatte. Undersøgelsen er som nævnt ovenfor fra 2000. Det i lovforslaget omhandlede fangeoprør i Statsfængslet i Nyborg fandt sted i foråret 2004.

KRIM anbefaler, at regeringen i fængslerne og arresthusene iværksætter de initiativer, der blev anbefalet i trivselsundersøgelsen, og som er gengivet ovenfor. Det er KRIMs opfattelse, at man ad denne vej i højere grad vil opnå de resultater i fængslerne og arresthusene, som tilsigtes med lovændringen.

Med venlig hilsen

Claus Bonne
formand for KRIM

D A N S K R E T S P O L I T I S K F O R E N I N G

01-12-2004

- 2 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 15.

2004 NR. 733-0022

Justitsministeriet,
Lovafdelingen,
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10,
1216 Kbh. K

Jmt. modt.

02 DEC. 2004

AKA

Høringsudtalelse

Ved skrivelse af 5. november 2004 har Justitsministeriet udbedt sig en udtalelse fra Dansk Retspolitisk Forening (DRF) over Forslag til Lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke indsatte" m.v.).

I denne anledning skal foreningen bemærke:

Der er i realiteten tale om to af hinanden uafhængige forslag til ændring i straffuldbyrdelsesloven. De behandles derfor særskilt nedenfor.

1. Vedr. forslag om afsoning på bopælen under intensiv overvågning og kontrol – bl.a. med anvendelse af elektronisk overvågning (i det følgende betegnet som "bopælsafsoning").

Umiddelbart fremtræder forslaget som udtryk for en mindre anvendelse af fængselsstraf til fordel for afsoning i "frihed" og kan begrundes bl.a. i hensyn til besparelser, herunder mht. fængselspladser, samt hermed som en recidiv-sænkende og human foranstaltning – med særligt henblik på personer dømt for spirituskørsel eller visse mindre færdselslovovertrædelser. Forslaget må dog samtidig ses i lyset af samtidig foreslåede strafskærper, netop over for spirituskørsel m.v., hvor skærperne ellers måtte forventes at stille krav om yderligere fængselskapacitet. Der bebudes i denne forbindelse en betydelig indskrænkning i anvendelsen af betingede domme med vilkår om enten samfundstjeneste eller alkoholbehandling (jfr. i det hele forslagets p. 23 fn.). Det er dog ikke belyst, i hvilket omfang de foreslåede ændringer vil neutralisere hinanden.

Det skal samtidig bemærkes, at forslaget som anført i bemærkningerne ikke indebærer indførelse af en ny sanktionsform, men alene ændrede regler for afsoning af idømte fængselsstraffe på indtil 3 måneder. Herved får bopæls-afsoning en vis lighed med overførelse af strafafsonere til behandlingsinstitutioner o.lign. i medfør af fuldbyrdelseslovens § 78 (tidligere strfl.s § 49)

Det bemærkes endvidere, at de foreslåede regler om bopælsafsoning skal indebære en begrænsning i den dømtes bevægelsesfrihed, der så vidt muligt svarer til almindelig fængselsafsoning (p.27.fo.), bortset fra den dømtes "udgang" til arbejde, behandling og lignende. Der er altså i realiteten

tale om stærke indskrænkninger i de dømtes bevægelsesfrihed i en situation, hvor pågældende må forventes at være under et ikke ubetydeligt psykologisk pres. I denne sammenhæng må forslagene om den intensive overvågning og kontrol ses. Både anvendelsen af de elektroniske "fodlænker" og vilkår om, at tilsynsmyndigheden kan rette henvendelser til pågældendes arbejds- eller uddannelsessted, der skal gøres bekendt med klientens beskæftigelses-forpligtelse, ligesom en kontaktperson kan udpeges til at orientere tilsynet, hvis den dømte udebliver helt eller delvist (s.33) indebærer desuden en klart integritetskrænkende og stigmatiserende effekt af den foreslåede form for bopælsafsoning.

Forslaget tager udgangspunkt i svenske erfaringer, der nu har medført at den oprindelige forsøgsordning i Sverige er gjort permanent og udstrakt til hele landet. Den svenske ordning foreslås endvidere udstrakt en del ud over de 3 måneder – der er nu forslag (s. 15) om 6 måneders bopælsafsoning samt om at tillade afsoning af den sidste del også af længere straffe på bopælen (op til 6 måneder ved domme på over to år).

Det svenske forsøg er ikke begrænset til domme for spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden, sådan som det danske forslag lægger op til. Det fremgår således af Jmt.s forslag (s. 22), at man i Sverige i 1997, der dannede grundlaget for en systematisk undersøgelse af de første to års forløb af bopælsafsoningen (eller "Intensivövervakning", IÖV), også anvendte denne over for voldsdømte (i 1997 1715 sager), berigelsesdømte (878 sager) og narkodømte (367 sager), selvom antallet af færdselslovsdømte klart var det største (4296 sager). De nyeste svenske tal (2003) viser 55% dømte for spirituskørsel og 9% for andre færdselslovsovertrædelser. Det fremgår i øvrigt af den svenske undersøgelse (BRÅ 1999:4), at af 9000 i 1997 dømte i byretten til fængsel i maksimalt 3 måneder fik 65% tilbud om bopælsafsoning, af disse ansøgte 75% herom, 87% af disse blev bevilget og næsten alle disse påbegyndte den alternative afsoning. Og heraf gennemførte hen ved 95% rent faktisk deres bopælsafsoning. Den store sortering sker altså dels mht. udstedelse af tilbud (35% får ikke tilbud) og mht. ansøgning (25% ansøgte ikke).

Det bemærkes særligt, at de svenske resultater viste en særlig stor forskel i recidivprocent mellem spiritusdømte under intensivövervakning og spiritusdømte, der afsonende straffen i almindeligt fængsel. For de øvrige straffedes vedkommende, var recidivprocenten efter det oplyste næsten den samme under de to afsoningsformer (ingen af recidivprocenterne fremgår dog af Justitsministeriets redegørelse).

På denne baggrund forekommer det rimeligt, at en dansk (forsøgs)ordning begynder med spiritus-kørselsdømte og andre færdselslovsovertrædere som hoved-målgruppe. Men det forekommer velbegrundet fra starten at overveje, om ikke større grupper kan inddrages under ordningen, således som det er tilfældet i Sverige.

Endelig fremhæves det, at den svenske IÖV - ordning er relativt billig i forhold til fængselsafsoning af almindelig straf – der angives en udgift på 500-850 kr. pr. dag. Om end dette er betydeligt billigere end afsoning i fængsel, er beløbet dog ret højt. Samfundstjeneste ville i så henseende være en væsentlig billigere udvej.

Udkastet, der på de fleste punkter lægger sig tæt op ad den svenske ordning, giver DRF anledning til følgende bemærkninger:

1) Overordnet set skal man beklage tendenserne til at søge brugen af betingede domme med vilkår af samfundstjeneste og/eller behandling begrænset. Efter vor opfattelse er der konstateret så mange positive virkninger af denne sanktionsform, også hvad lavere recidiv angår, at der snarere burde sættes på udvidet anvendelse af den end begrænsning. Den er langt mindre socialt diskriminerende end bopælsafsoning, som jo oven i købet i udgangspunktet foreslås forbeholdt folk i beskæftigelse (se nærmere herom under 2).

2) Forslaget kræver som udgangspunkt, at den dømte har arbejde eller anden beskæftigelse i et vist antal timer ugentlig - i Sverige 20-40 timer (s.18). Arbejdsløse vil således ikke være omfattet af ordningen. Det anføres dog, at der skal optages forhandlinger med vedkommende kommune m.v. om etablering af et resocialiseringsprogram i visse tilfælde, der kan træde i stedet for beskæftigelse. Og for førtidspensionister m.fl. kan der blive tale om deltagelse i forskellige aktiviteter eller programmer, evt. dagcenteraktiviteter eller programmer tilrettelagt af kriminalforsorgen. Skal ordningen undgå social slagside, er det vigtigt at denne side af ordningen udvikles stærkt.

3) I øvrigt vil bopælsafsoning kunne afslås, hvis den "ikke skønnes hensigtsmæssig" (s.28- forslaget § 78b, stk. 2). Dette er en noget ubestemt general-klausul, selv om det anføres, at f.eks. et betydeligt alkoholmisbrug eller andet, der gør en gennemførelse af bopælsafsoningen tvivlsom, er det, man primært har i tankerne.

4) Der skal kunne stilles krav om aflæggelse af udåndingsprøver og urinprøver såvel i forbindelse med egnethedsvurderingen som ved kontrolbesøg. Også her er der altså tale om ganske indgribende foranstaltninger. I Sverige foretages sådan kontrol 1-3 gange ugentlig (s.33).

5) Endvidere er mulighederne for "udgang" ud over deltagelsen i godkendte aktiviteter efter det anførte ganske restriktive - nogle få timer ugentlig til indkøb af personlige fornødenheder m.v. (I Sverige 2-5 timer ugentlig) samt 1 times dagligt ophold uden for boligen (s. 19) - igen altså en ganske indgribende begrænsning i bevægelsesfriheden.

6) De foreslåede regler om kontrolbesøg på arbejdsplads m.v. og henvendelse til arbejdsgiver eller uddannelsessted i kontroløjemed er som anført ganske indgribende, og det er forståeligt, hvis spiritusbilister med relativt korte straffe vil foretrække almindelig afsoning frem for en så indgribende kontrol. Hertil kommer reglerne om evt. vilkår om behandling for alkoholmisbrug eller for psykisk sygdom samt om fuldstændig afholdelse fra indtagelse af alkohol eller illegale stoffer under bopælsafsoningen.

7) Det anføres (s. 40), at der efter almindelige regler vil kunne blive tale om "prøveløsladelse" fra bopælsafsoning. Det fremgår ikke nærmere, hvorledes forholdet vil være mellem vilkårene for bopælsafsoning og de almindelige prøveløsladelsesvilkår i denne situation.

8) Det anføres videre (s.41), at den bopælsafsonende vil kunne straffes efter strfl. § 124, stk. 1, hvis han "unddrager sig fuldbyrdelsen" ved ikke at møde på arbejde som bestemt i vilkårene eller ved at forlade bopælen uden for det fastsatte tidspunkt "med henblik på at unddrage sig frihedsberøvelsen". På den anden side sidestilles det forhold, at han efter endt arbejde ikke rettidigt

vender tilbage til bopælen, ikke med flugt, men med udeblivelse efter orlov, der p.t. alene sanktioneres som vilkårsovertrædelse (der dog evt. kan indebære tilbagekaldelse). Det sidste forekommer rimeligt, medens det førstnævnte kan synes uproportionalt.

Med disse forbehold kan DRF anbefale de fremsatte forslag.

Det findes dog, som anført, uheldigt hvis den nye ordning primært indføres som en mildning af en samtidig gennemført strafskærpelse og ikke som en foranstaltning, der indebærer en egentlig reduktion af fængselsafsoning.

Endelig forudsættes det, at ordningen følges nøje med henblik på en evaluering efter 2 år af især evt. sociale skævheder i anvendelsen af sanktionen med mulighed for en udvidelse i henseende til straffetidskravet og typen af lovovertrædelser, som bopælsafsoning kan anvendes til.

2. Vedrørende forslaget om hjemmel til begrænsning af fællesskab for "negativt stærke fanger".

Forslaget tilsigter i det væsentligste at skabe en egentlig lovhjemmel i straffuldbyrdelsesloven for, at institutionslederne kan bestemme, at såkaldt "negativt stærke fanger" kan undtages fra almindeligt fællesskab med andre indsatte i fælles faciliteter, (hvor sådanne findes) (s. 46), og alene henvises til individuelt cellefællesskab med en enkelt anden (undtagelsesvist flere andre) indsat(te) (§ 15, s. 46). Det er Justitsministeriets opfattelse, at det er ønskeligt at få en egentlig lovhjemmel hertil og ikke – som i dag – alene have hjemmelen i en bekendtgørelse ("Fællesskabsbekendtgørelsen", nr. 573 af 5. juli 2002, jfr. vejledning nr. 72 af s.d.). En sådan begrænsning kan være et alternativ til overførsel til anden, særlig institution (nu fællesskabsbekendtgørelsen § 8, stk.1 (s. 47).

Desuden foreslås indført en lovhjemmel til at totalt udelukke eller begrænse fællesskab for indsatte generelt i en institution under særlige, ekstreme forhold.

Det bemærkes indledningsvist, at begrebet "negativt stærke fanger", som defineret s. 42, forekommer uklart og til dels vilkårligt i visse tilfælde. Dels er kriterierne ikke særligt klare (f.eks. kan man lægge vægt på pågældendes "blotte fremtræden"), dels er grundlaget for deres anvendelse i de enkelte tilfælde uigennemskueligt – ikke mindst fordi det er muligt for ledelsen at undlade at oplyse, hvad vurderingen begrundes i, ligesom den berørte ikke har nogen mulighed for aktindsigt (inspektør Peter Vesterheden, VF, udtalelse til Politiken 20.nov. 2004). Risikoen for vilkårlig magtudøvelse bliver hermed betydelig.

Det nævnes (s.52 f), at forslagene skal ses i sammenhæng med Justitsministeriets øvrige initiativer vedrørende afsoningsforholdene på de såkaldte "stærkeafdelinger" specielt i Nyborg og Vridsløselille statsfængsler. Disse omfatter bl.a.:

1) De nuværende "stærkepladser" i Nyborg og på Vestre Fængsel på hver ca. 20 indsatte opdeles i mindre afdelinger på 8-10.

2) Der etableres et koordineret regelsæt for negativt stærke indsatte i alle fængsler – bl.a. vedr. beskæftigelse, besøg, egne effekter og penge mv. Der må fremover ikke aflægges besøg i arbejdstiden og negativt stærke indsatte skal ikke have bedre besøgsforhold end andre (??). Der nægtes desuden opbevaring af veste og klubmærker på fængslet med henblik på benyttelse under udgang.

3) Der er etableret 25 nye permanente celler i Politigårdens Fængsel i Kbh.

Forslaget til lovændringer angår udtrykkelig hjemmel i straffuldbyrdesloven til midlertidig begrænsning i fællesskab i særlige situationer, bl.a. under hensyn til "en generelt truende stemning" i fængslet/institutionen. Grundlaget er "helt ekstraordinære ordens- og sikkerhedsmæssige forhold – såsom bombetrusler, overfald mellem indsatte og på personale, mistanke om tilstedeværelse af skydevåben mv., oprør eller truende oprør etc.

Ved anvendelse af denne hjemmel skal iagttages principperne om proportionalitet, skånsomhed og det mindste middels princip. Desuden indebærer forslaget forskellige regler om tidsbegrænsning, orientering af Direktoratet for Kriminalforsorgen og i helt særlige situationer daglige drøftelser.

Indsatte, der ikke får fællesskab efter disse regler, skal observeres for at forebygge, at bestemte indsatte ikke udvikler psykisk sygdom som følger af indgrebet. I så fald skal de evt. søges overflyttet til anden afdeling eller institution.

Justitsministeriet har angiveligt overvejet, om de foreslåede indskrænkninger kan tænkes at ville være i strid med den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 3 (som bl.a. udmøntet i "European Prison Rules). Man henviser til afgørelser ved den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som i hvert fald i to sager har tilkendegivet, at "énrumsanbringelse"/isolation kan udgøre en krænkelse under visse omstændigheder, herunder "de særlige afsoningsforhold", indgrebets strenghed, vigtigheden af formålet med énrumsanbringelsen samt den fysiske og psykiske effekt af anbringelsen på den enkelte person.

Justitsministeriet lægger derfor vægt på, at indgrebet ikke medfører fuldstændig udelukkelse fra fællesskabet. For at undgå, at enkelte indsatte udvikler psykisk sygdom som en følge af indgrebet, må der som minimum som hovedregel gennemføres cellefællesskab samt føres et løbende tilsyn, så der om fornødent kan gribes ind i det enkelte tilfælde. Det bemærkes dog, at i tilfælde af generel indskrænkning i fællesskabet i helt ekstraordinære situationer vil det ikke altid kunne bedømmes, om den enkelte indsatte opfylder "farlighedskravet" (s. 57), og der vil derfor ikke kunne tages hensyn af denne art til den enkelte indsatte i sådanne situationer.

Justitsministeriet konkluderer på baggrund af de foreslåede regler, at der ikke vil blive tale om risiko for en krænkelse af EMRK art. 3.

På baggrund af den senere tids beretninger om forholdene i Politigårdens Fængsel (se f.eks. Politiken, 20. november 2004) kan det være svært at

dele denne optimisme. I hvert fald de nugældende regler synes at have været utilstrækkelige til at beskytte flere isolationsfanger anbragt her. Desuden har der i denne afdeling – som Justitsministeren offentligt har betegnet som "fængselsvæsenets skammekrog" – været anbragt varetægtsarrestanter, som ikke er faldet ind under betegnelsen "negativt stærke fanger", der frembyder særlig trussel med hensyn til voldsanvendelse m.v. I denne situation har instanser uden for fængselsvæsenet – forsvarsadvokater og Ombudsmanden – intervenseret, hvilket måske kunne give håb om, at risikoen for særdeles negative følger af anbringelsen her kunne reduceres. Det har endvidere vist sig (ifølge Politiken af ovennævnte dato), at de nugældende regler om cellefællesskab som et minimumskrav ikke er blevet opfyldt.

På denne baggrund forekommer de foreslåede og gennemførte stramninger alt for vidtgående og foranstaltningerne for at reducere risikoen for uacceptable fysiske og psykiske skader på de indsatte utilstrækkelige.

DRF skal derfor henstille, at hele problematikken om "de negativt stærke fanger" og henførelsen af indsatte til denne kategori, herunder domstolenes prøvelsesret og andre værn mod vilkårlighed, samt de særdeles restriktive forhold i de anvendte særafdelinger undergives en bred og fordomsfri drøftelse med sagkyndige uden for fængselsvæsenets og kriminalforsorgens egne rækker, herunder Centret for Rehabilitering af Torturofre.

I modsat fald er risikoen for at komme i modstrid med Menneskerettighedskonventionens artikel 3 større end Justitsministeriet synes at antage.

Med venlig hilsen

Bjørn Elmquist
formand

Joachim Kromann (951jok)

Fra: Henriette Ildor (403hil)
Sendt: 11. november 2004 09:31
Til: Joachim Kromann (951jok)
Emne: Høring over udkast til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Med henvisning til nedenstående kan det meddeles, at IFFA ikke har bemærkninger til det fremsendte.

Med venlig hilsen

Henriette Ildor
Overassistent

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Joachim Kromann (951jok)
Sendt: 5. november 2004 19:44
Til: #000dfk-Institutionspostkasser, Anstalter; #000dfk-Institutionspostkasser, Arresthuse; #000dfk-Institutionspostkasser, Pensioner; #000dfk-Institutionspostkasser, KIF
Cc: Anne Kristine Axelsson (951aka); Joachim Kromann (951jok);
fJOURStrafferetskontoret (951s18)
Emne: Høring over udkast til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Justitsministeriet fremsender hermed som vedhæftet fil udkast til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.).

Som det fremgår af vedhæftede høringsbrev, udløber høringsfristen mandag den 6. december 2004.

Med venlig hilsen

Joachim Kromann
Strafferetskontoret
Lovafdelingen
Tlf: 3395 6938

11 NOV. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 7.
20⁰⁴ NR. 733-0022

KRIMINALFORSORGEN
STATSFÆNGSLET I HORSENS
Fussingsvej 8, 8700 Horsens
Telefon 79 25 41 00 - Telefax 75 61 62 78

Jour.nr. MS/bb
Den 30. november 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Jmt. modt.

01 DEC. 2004

AVA

Ved skrivelse af 5. november 2004 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.).

I den anledning skal man meddele, at man kan tilslutte sig de fremsatte forslag til nye bestemmelser i straffuldbyrdelseslovens § 33 stk. 2 og § 33 a.

Man har ikke bemærkninger til det foreslåede kapitel 13 a i loven udover, at forslaget efter sin målgruppe ikke findes at ville være relevant for klientellet i et lukket fængsel, og derfor heller ikke kan forventes at frigøre pladser i lukket regi.

Michael Schrøder

Michael Schrøder
vicefængselsinspektør

- 2 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 12
2004 NR. 733-0022

Joachim Kromann (951jok)

Fra: Janne Dalskov Jørgensen (201jyd) på vegne af \$Statsfængslet i Jyderup (201jyd)
Sendt: 6. december 2004 10:58
Til: Joachim Kromann (951jok)
Cc: \$Juridisk kontor (101jur)
Emne: Høringssvar

38-1.doc (80 KB)

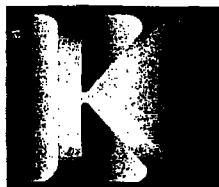
Se vedhæftet fil.

Med venlig hilsen

Janne Dalskov Jørgensen
Statsfængslet i Jyderup
Søbæksparken 136, 4450 Jyderup
Tlf. 59 24 82 11
E-mail: jannedalskov.jorgensen@kriminalforsorgen.dk

- 7 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 25.
2004 NR. 733-0022.

STATSFÆNGSLET I JYDERUP

Søbæksparken 136 • DK-4450 Jyderup

Fax: 59 24 82 93 • Tel: 59 24 82 00 • Direkte indvalg 59 24 8 + lokal nr. 210

E-post: Statsfaengslet.Jyderup@Kriminalforsorgen.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att. Lovafdelingen

Den 6. december 2004
Journ.nr. 38-1/04 HJE/jdj

Justitsministeriet har ved skrivelse af 5. november 2004 (j.nr. 2004-733-0022) anmodet om en udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke indsatte" m.v.).

I den anledning skal jeg komme med enkelte bemærkninger til lovforslaget:

Ad forslag til straffuldbyrdelseslovens § 33, stk. 2:

Jeg finder, at det afgørende for iværksættelse af det restriktive fællesskabsregime ikke bør være afdelingens eller arresthusets formelle status ("udpeget til..."), som bør være afgørende, men derimod om de indsatte, som rent faktisk opholder sig det pågældende sted "skaber en særlig risiko for overgreb...". Jeg foreslår derfor, at ordene:

"fællesskab i fængselsafdelinger eller arresthuse, som er udpeget til anbringelse af indsatte, hvis tilstedeværelse..."

ændres til:

"fællesskab mellem indsatte, hvis tilstedeværelse..."

Ad forslag til straffuldbyrdelseslovens § 78 b:

I den første sætning bør "straffuldbyrdelse" ændres til "strafudståelse". Den indsatte søger om tilladelse til at *udstå* straffen på bopælen. Det er myndighederne, som *fuldbyrder* straffen.

Tilsvarende bør ordet "fuldbyrdet" i § 78 b, stk. 1, nr. 3, ændres til "udstået" eller "afsonet". Det er ikke, den dømte, der fuldbyrder straffen!

Ad forslag til straffuldbyrdelseslovens § 78 c:

I den første sætning bør "straffuldbyrdelse" erstattes af "strafudståelse", jfr. foran.

Ad forslag til straffuldbyrdelseslovens § 78 e:

I første sætning bør "straffuldbyrdelse" ændres til "strafudståelse".

I § 78 e, stk. 1, nr. 2, bør der stå "den dømte inden fuldbyrdelsens iværksættelse har begået nyt strafbart forhold".

I § 78 e, stk. 1, nr. 3, bør der i stedet for "frihedsberøves" stå "anholdes eller varetægtsfængsles", idet det næppe er meningen, at frihedsberøvelse uden for strafferetsplejen kan medføre tilbagekaldelse af tilladelsen.

Ad forslag til straffuldbyrdelseslovens § 78 f:

I den første sætning ændres "straffuldbyrdelse" til "strafudståelse".

Ad forslag til § 106, stk. 2:

I første sætning bør "fuldbyrde" ændres til "udstået" eller "afsonet", jfr. i øvrigt den korrekte benævnelse i slutningen af bestemmelsen ("... har *udstået* straf i for lang tid").

Generelt om forslaget til fuldbyrdelse af straf på bopælen bemærkes, at jeg finder, at det bør overvejes, om det elektroniske kontrolmiddel ("fodlænken") nødvendigvis skal være obligatorisk. I flere lande (bl.a. USA og Australien) er den elektroniske "fodlænke" et middel, som myndighederne har til rådighed sammen med andre midler (uvarslede telefonopkald og kontrolbesøg i hjemmet), således at det er op til myndighederne i hvert enkelt tilfælde at afgøre, hvilke kontrolmidler, som er nødvendige og hensigtsmæssige. Det er i fundamental strid med hittidig dansk straffuldbyrdelsespraksis at gøre kontrolmidlet til en del af straffen. Samtlige kontrolredskaber (høje fængselsmure, hegn, låste døre, isolation, håndjern etc.) står til rådighed for fængselsmyndighederne til anvendelse, når det i forhold til den enkelte dømte og/eller den konkrete situation findes nødvendigt. Det virker som unødigt ressourceforbrug at bruge kostbart elektronisk kontrolmateriel i den lang række af tilfælde, hvor man formentlig udmærket kunne gennemføre en hjemmeafsoning på forsvarlig vis uden disse midler.

Endvidere vil jeg pege på, at kontrollen med hjemmeafsoningen efter min opfattelse er en klar fængselsopgave, som derfor burde varetages af fængslerne og ikke af den frie kriminalforsorg. Der er ikke tale om en sanktion i frihed, men om en særlig måde at afsone en fængselsstraf på. Den frie kriminalforsorg er eksperter i "fri" forsorg, men har ingen uddannelse eller erfaring i fuldbyrdelse af fængselsstraf. Alene opgaven at beregne straffetiden er en til tider kompliceret opgave, som kræver megen rutine og som den frie kriminalforsorgs medarbejdere ikke uden videre vil kunne påtage sig på forsvarlig vis.

Med venlig hilsen

Hans Jørgen Engbo
Fængselsinspektør

Joachim Kromann (951jok)

Fra: Nanna M. Nytofte (303nmn) på vegne af \$Statsfængslet i Nyborg (303nyb)
Sendt: 7. december 2004 11:52
Til: Joachim Kromann (951jok)
Emne: Høring over udkast til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Arne Tornvig Christensen (303ach)
Sendt: 7. december 2004 11:36
Til: \$Statsfængslet i Nyborg (303nyb)
Emne: SV: Høring over udkast til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Til Joachim Kromann

Efter en gennemgang af lovforslaget og efter drøftelse af forslaget i ledelsesgruppen her i fængslet skal jeg oplyse, at der ikke er bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Arne Tornvig Christensen
Fængselsinspektør
Kriminalforsorgen
Statsfængslet i Nyborg
Vindingevej 36, 5800 Nyborg
Telefon: 65310391
Telefon direkte: 63315200
Mobiltelefon: 41161825
Telefax: 65303815
E-post: Arne.Christensen@kriminalforsorgen.dk
Web: <http://www.kriminalforsorgen.dk/>

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Nanna M. Nytofte (303nmn) **På vegne af** \$Statsfængslet i Nyborg (303nyb)
Sendt: 8. november 2004 08:58
Til: Arne Tornvig Christensen (303ach); Torben Mogensen (303tmo); Jacob Bjørnsholm Madsen (303jbp); Trine Hyllegaard Rossing (303thr)
Emne: VS: Høring over udkast til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Joachim Kromann (951jok)
Sendt: 5. november 2004 19:44
Til: #000dfk-Institutionspostkasser, Anstalter; #000dfk-Institutionspostkasser, Arresthuse; #000dfk-Institutionspostkasser, Pensioner; #000dfk-Institutionspostkasser, KIF
Cc: Anne Kristine Axelsson (951aka); Joachim Kromann (951jok); EJOURStrafferetskontoret (951s18)
Emne: Høring over udkast til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Justitsministeriet fremsender hermed som vedhæftet fil udkast til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.)

- 7 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 34.

2004 NR. 733-0022

Som det fremgår af vedhæftede høringsbrev, udløber høringsfristen mandag den 6. december 2004.

Med venlig hilsen

Joachim Kromann
Strafferetskontoret
Lovafdelingen
Tlf: 3395 6938

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Telefon: 33 95 6938
Telefax: 33 95 6938
E-mail: jn@jm.dk
<http://www.jm.dk>

Anja Kjær (951akj)

Fra: Justitsministeriet
Sendt: 6. december 2004 10:17
Til: ÆJOURStrafferetskontoret (951s18)
Emne: VS: udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

fodlænker.doc (26
KB)

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Erik Pedersen (206erp)
Sendt: 6. december 2004 10:16
Til: Justitsministeriet
Emne: udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Vedlagt sendes hørings svar vedhæftet
Med venlig hilsen
Erik Pedersen

- 7 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr.27.
20⁰⁴ NR. 733-0022

KRIMINALFORSORGEN
STATSFÆNGSLET RENBÆK

TELEFON 74 83 41 18
TELEFAX 74 83 45 94

e-mail: Statsfaengslet.Renbaek@Kriminalforsorgen.dk

6780 Skærbæk, den 6. december 2004

jour. nr.

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

I anledning af høringskrivelse af 5. november 2005 over udkast til forslag om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v., j.nr. 2004-733-0022, skal jeg på vegne af Statsfængslet Renbæk udtale, at i de sager, hvor anbringelse efter straffuldbyrdelseslovens § 78 ikke sker efter at straffuldbyrdelsen er påbegyndt i fængsel eller arresthus iværksættes straffuldbyrdelsen efter §78-bekendtgørelsens § 8, når den pågældende møder. Når domfældte opholder sig i §78-institutionen i forvejen iværksættes Straffuldbyrdelsen, når resolutionen forkyndes af Kriminalforsorgen i Frihed for pågældende.

Når iværksættelsen er sket, underrettes den i medfør af § 6 i §78-bekendtgørelsen udpegede moderinstitution, der udfører de opgaver, der følger af strafudståelsen, medmindre andet er bestemt i bekendtgørelsen. Visse af disse opgaver er der taget bestemmelse om i resolutionen fra Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorg.

Med andre ord er det sjældent at moderinstitutionen har andet kendskab til klienten, end hvad der følger af Kriminalforsorgens indstilling om § 78 anbringelse, domsudskrifter og Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgens resolution. Moderinstitutionen foretager strafberegning og sørger for, at eventuel behandling af prøveløsladelsesspørgsmålet sker rettidigt.

I det nu foreliggende lovforslag fremgår det af bemærkningerne side 35, at Kriminalforsorgen i Frihed skal foretage strafberegning . Af side 40 fremgår at kompetencen til at træffe afgørelse om prøveløsladelse af dømte, der fuldbyrder straf på bopælen under intensiv kontrol, vil blive henlagt til Kriminalforsorgen i Frihed, der har det daglige tilsyn med den dømte.

Man kan tilslutte sig dette, men skal tillige indstille, at disse kompetencer også tillægges Kriminalforsorgen i Frihed, i sager hvor straffuldbyrdelsen påbegyndes i forbindelse med anbringelse efter § 78, således fængslerne alene involveres i disse sager, hvis anbringelsen bringes til ophør under straffuldbyrdelsen.

Med venlig hilsen

Erik Pedersen

→ JOK

Anja Kjær (951akj)

Fra: Justitsministeriet
Sendt: 3. december 2004 14:01
Til: £JOURStrafferetskontoret (951s18)
Emne: VS: Att Anne Kristine Axelsson

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Anne Marie Heckscher (205amh)
Sendt: 3. december 2004 13:36
Til: Justitsministeriet
Emne: Att Anne Kristine Axelsson

Til Lovafdelingen
Att. Anne Kristine Axelsson
Foreningen af Fængselsinspektører, vicefængselsinspektører og økonomichefer har ingen bemærkninger til udkast til ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning m.v.), j.nr. 2004-733-0022.

Med venlig hilsen
Anne Marie Heckscher
Fængselsinspektør
Statsfængslet ved Sdr. Omme
Holdgårdsvej 142
7260 Sdr. Omme
Mail: Anne.Heckscher@Kriminalforsorgen.dk

- 7 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr.20
2004 NR. 733-0022.

Joachim Kromann (951jok)

Fra: Flemming Bjerre Solberg (552fso) på vegne af \$Arresthuset i Hobro (552hob)

Sendt: 1. december 2004 13:35

Til: Joachim Kromann (951jok)

Emne: SV: Høring over udkast til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Hermed fremsendes arresthusets kommentarer til ovenstående som vedhæftet fil

Med venlig hilsen

Flemming Solberg
Arrestforvarer
Arresthuset i Hobro
Adelgade 75
9500 Hobro
Tlf. 98 52 01 59/mail: flemming.solberg@kriminalforsorgen.dk

- 1 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 11
2004 NR. 733-0022

Arresthuset i Hobro
Adelgade 75
9500 Hobro
Tlf. 98 52 01 59
Fax 98 52 37 33

D. 01-12-2004

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotholmsgade 10
1216 København K.

Hermed fremsendes arresthuset i Hobros bemærkninger til udkast til ændring om lov om fuldbyrdelse af straf, jfr. Justitsministeriets skrivelse af 05/11-04, sagsnr. 2004-733-0022:

Elektroniske fodlænker:

I forbindelse med forudsætningerne for etablering af den elektroniske overvågning i hjemmet, forudsætter man i forslaget, at der er adgang til at etablere modemforbindelse via fastnettet. I den forbindelse skal arresthuset gøre opmærksom på, at befolkningen i stigende grad fravælger fastnetforbindelser til fordel for mobiltelefoni. Endv. skal vi gøre opmærksom på, at en del af Kriminalforsorgens klientel i givet fald vil have vanskeligheder ved at kunne blive godkendt som abonnenter af fastnetselskaberne.

For så vidt angår de personer, der ikke overholder vilkårene for denne form for afsoning, gør vi opmærksom på, at der vil kunne opstå kapacitetsmæssige problemer i arresthusene, dersom disse skal indsættes til afsoning her. Vi vil pege på, at sådanne afsonere bør anbringes i åbne fængsler, i lighed med øvrige indsatte, som har overtrådt færdselsloven.

Begrænset fællesskab for negativt stærke indsatte mv.

I forbindelse med anbringelse af negativt stærke i arresthusene for at modvirke disses voldelige og truende adfærd overfor såvel medindsatte som personalet, skal jeg gøre opmærksom på, at arresthuset finder det problematisk, at man i givet fald vil kunne give disse indsatte store muligheder for at udøve deres uønskede adfærd i arresthusene, idet der ikke i lov om fuldbyrdelse af straf er hjemmel til at nægte de negativt stærke indsatte adgang til at blive valgt som talsmænd for de øvrige indsatte i arresthusene. **Funktionen som talsmand, der i sig selv indebærer et vis mål af social forståelse og engagement, vil i meget høj grad kunne misbruges til at udøve enhver tænkelig form for negativ indflydelse og pres på de øvrige indsatte, idet de negativt stærke indsatte i sagens natur er styrende og først og fremmest har fokus på egen situation.**

Med venlig hilsen

Flemming Solberg
Arrestforvarer

KRIMINALFORSORGEN

Pension Skejby

P.O. Pedersensvej 1

8200 Århus N

Tlf.: 8741 2121 – Fax 8678 4497

E-post: Pensionen.Skejby@kriminalforsorgen.dk

Århus, den 13.12.2004
HJT/bn

Jmt. modt.

15 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

AKA

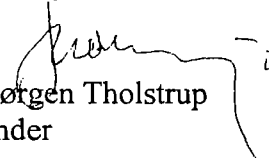
Vedrørende Deres sagsnr. 2004-733-0022 – Dok.: JOK 20838.

Hermed tilbagesendes udtalelse om, at man fra Pensionen i Skejby alene har de 2 nedennævnte kommentarer til høringen i forbindelse med udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

at det formodes, at moderinstitution bliver aftalt som ved "normal" §78

at ordet "udåndingsprøve" anses for uheldigt.

Med venlig hilsen

Hans Jørgen Tholstrup
Forstander

15 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 45.
2004 NR. 733-0022

KRIMINALFORSORGEN

Afdelingen i Holstebro

Brotorvet 3, 2.

7500 Holstebro

Tlf. 9742 8422 fax 9742 8490

- 8 DEC. 2004

06.12.04.

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Vedr. høring om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte.

I forbindelse med gennemgangen af det fremsendte materiale, har afdelingen hæftet sig ved, at der er tale om en hel ny straffemetode. Alt det praktiske vedr. egnethedsvurdering, etablering, kontrol, tilsyn m.v. er vi i stand til at få til at fungere.

Derimod tvivler jeg på, at det er hensigtsmæssigt, at Den Fri Kriminalforsorg skal foretage strafberegning i forbindelse med prøveløsladelse. Strafberegning er et område Den Fri Kriminalforsorg aldrig har beskæftiget sig med. Vi har ikke uddannelse heri og har ikke p.t. elektronisk mulighed for at foretage en sådan beregning.

For at undgå, at Den Fri Kriminalforsorg skal foretage strafberegning, kan peges på 3 muligheder, her i prioriteret rækkefølge:

1. At muligheden for prøveløsladelse ikke er til stede i forbindelse med fuldbyrdelse af straf på bopælen.

Denne løsning vil forenkle de administrative følger af lovforslaget betydeligt. Samtidig vil det være uligt lettere at orientere klienten om ordningen, idet strafflængden er givet på forhånd.

2. At Direktoratet for Kriminalforsorgen i forbindelse med modtagelse af ansøgningen foretager strafberegningen.

Denne løsningsmodel sikrer, at strafberegningen foretages korrekt og at klienten allerede ved udarbejdelse af egnethedsvurderingen kan orienteres om muligheden for prøveløsladelse.

3. At der i hver sag udpeges en moderanstalt, der bl.a. har til opgave at foretage strafberegning.

Denne løsning vil forenkle sagsbehandlingen i Den Fri Kriminalforsorg. Løsningen vil desuden have den fordel, at alle implicerede parter ved, at det er det udpegede fængsel, der skal tage imod klienten ved evt. vilkårsovertrædelse.

Med venlig hilsen

Flemming Nyholm
kriminalforsorgsleder

- 8 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 39.

2004 NR. 733 - 0022.

JOK

Jmt. Mdt.
- 6 DEC. 2004

Kolding den 3 december 2004.

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Sagsnr: 2004-733-022

Høringssvar vedrørende forlag til afsoning i eget hjem fra KiF, Kolding afdeling.

Som svar på Direktoratets anmodning til bemærkninger vedrørende det fremsendte forslag om afsoning i eget hjem (fodlænkeordningen), skal herværende afdeling i Kolding udtale følgende:

Problematikken har været drøftet i de samlede personalegrupper på kontorerne i såvel Kolding som Horsens.

Af generelle bemærkninger skal det anføres, at der umiddelbart ikke er nogen modvilje mod forslaget som sådant. Derimod er der tale om en generel usikkerhed på en række områder.

Således er der en vis skepsis i forhold til selve tankegangen bag forslaget, som af nogle opleves som meget "udansk", at man i den grad minutiøst skal have redegørelse for klienters gøren og laden døgnet rundt og at afvigelser fra det beskrevne vil kunne få store konsekvenser.

Der skal ikke herske tvivl om, at de i forslaget fremførte tanker om at personalet fra afdelingen på bopælen kan kræve "udåndingsprøver" og urinprøver rejser store etiske og praktiske spørgsmål i forhold til personkredsen, der skal møde op på klienternes bopæl. I herværende afdelingen er der indtil nu ingen, der i praksis har medvirket til urinprøver og drøftelserne har afsløret en vis ængstelse for - på klienternes bopæl og måske alene - at skulle overvåge aflæggelse af sådanne prøver.

Der er også en del usikkerhed om, hvad opgaverne for personalet reelt indebærer i form af hyppighed af kontakter med klienterne, tidspunkterne og varslerne af disse og hvordan de sikkerhedsmæssige aspekter kan tilgodeses (skal der f.eks

- 7 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 18.
2004 NR. 733-0022.

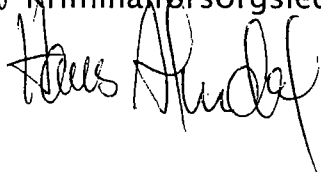
altid være mindst 2 på disse besøg) og vil der være de nødvendige ressourcer tildelt i forhold til disse problematikker. Altså spørgsmål om hvordan selve det stillede forslag vil blive udmøntet.

Der er ligeledes usikkerhed på en række spørgsmål relateret til den anførte programvirksomhed, f.eks: hvem der skal undervise og i hvilke programmer, skal afdelingen ud "i byen" for at købe undervisere, lokaler m.v. eller skal afdelingen selv udvikle særlige lokale programmer, hvordan kan de mange kommuner af Kriminalforsorgen forpligtes til at skaffe vore klienter arbejde og/eller dagcenteraktiviteter i de foreskrevne omfang.

Afdeling skal således anmode om, at der tages hensyn til ovenstående skitserede problematikker inden forslaget sendes til endelig afgørelse i folketinget.

Med venlig hilsen

Erik Christensen
Kriminalforsorgsleder

Anja Kjær (951akj)

Fra: Justitsministeriet
Sendt: 3. december 2004 11:50
Til: £JOURStrafferetskontoret (951s18)
Emne: VS: Fuldbrydelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol

Justitsministeriet
fodlænker.d...

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Estrid Pass (709epa)
Sendt: 3. december 2004 11:20
Til: Justitsministeriet
Emne: Fuldbrydelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol

Hermed fremsendes udtalelse vedr. ovenstående.
Med venlig hilsen
Estrid Pass

Estrid Pass
Kriminalforsorgsleder
Kriminalforsorgen, afdelingen i København Vesterbrogade 24, B,1.
1620 København V
Tlf. 3386 3023
Fax. 3386 3025
E-post: Estrid.Pass@kriminalforsorgen.dk

- 7 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 36.
2004 NR. 733-0022

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

30. november 2004

**Udtalelse vedrørende udkast til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.
(Kapitel 13 a. Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol).**

Vedr. §78 a stk. 1.

Vi er enige i, at ordning med straffuldbyrdelse på bopælen i første omgang bør begrænses til at omfatte personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 3 mdr. for overtrædelse af færdselsloven.

Vedr. §78 b stk. 1 nr. 2.

For at begrænse gruppen af dømte, der ikke kan komme i betragtning til denne afsoningsform, vil vi foreslå, at man anvender den svenske model, hvor de dømte, der er uden beskæftigelse, kan tilbydes ulønnet beskæftigelse på et samfundstjenestested, som supplement til de forslag, der fremgår af lovforslaget.

Vi vil i den forbindelse ydermere foreslå, at Kriminalforsorgens egne institutioner kan komme i betragtning som beskæftigelsessteder.

På baggrund af de formentlig relativt korte straffe, anser vi det for urealistisk og ressourcekrævende, såfremt beskæftigelse eller lignende efter anden lovgivning skal fremskaffes.

Vedr. §78 c stk. 1 nr. 2.

Det fremgår af "Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser", at beskæftigelseskravet anses for opfyldt med 20-40 timers beskæftigelse om ugen.

Vi foreslår, at der i lighed med den svenske model fastsættes et ugentligt ophold udenfor bopælen af 2-4 timers varighed m.h.p. personlige indkøb, tøjvask m.v.

Vi foreslår desuden, at de dømte, ligesom i den svenske model, får tilladelse til 1 times ophold udenfor hjemmet på dage, hvor der ikke er aktiviteter udenfor boligen, fx i week-ender og helligdage.

Vi går ud fra at afsoning i h.h.t. disse regler følger de almindelige afsoningsregler, således at de dømte får mulighed for weekend udgang.

Vedr. §78 c stk. 1 nr. 6.

Vi finder det relevant, at dømte i forbindelse med deres straffuldbyrdelse deltager i programvirksomhed, der relaterer sig til deres problemstilling.

I forbindelse med afsoning i h.h.t. dette lovforslag kan vi dog se nogle problemer.

Det kan være forbundet med visse vanskeligheder at finde et program, der dækker den typisk meget korte afsoningsperiode, samtidig med at det kan være svært at afvikle programmet gruppevis, da der vil være tale om et relativt beskedent antal afsonere, som afsoner spredt over hele året og fordelt over hele landet.

I de tilfælde, hvor de dømte skal tilbydes programvirksomhed/foredragsrække udenfor Kriminalforsorgens regi, og såfremt disse koster penge, hvem betaler så aktiviteten?

Justitsministeriets overvejelser.

Det fremgår af disse, at Kriminalforsorgen i Frihed skal foretage en beregning af straffetiden.

Det fremgår desuden, at Kriminalforsorgen i Frihed træffer afgørelse vedrørende prøveløsladelser.

Vi foreslår, at man følger samme procedure, som ved §78-anbringelser af dømte, der afsoner på institution udenfor fængsel eller arresthus.

I disse tilfælde er der udpeget en moderinstitution, som vi også forestiller os, der vil blive i forbindelse med afsoning i henhold til dette lovforslag.

Moderinstitutionen udarbejder straffetidsberegning ligesom de efter Kif's indstilling tiltræder eventuel prøveløsladelse samt udarbejder prøveløsladelsesresolution m.v. Denne praksis foreslår vi også anvendt i forbindelse med afsoning efter lovforslaget.

Merete Nielsen
Kriminalforsorgsleder
Afdelingen i Københavns Amt Nord-Øst

Margot Hansen
Kriminalforsorgsleder
Afdelingen på Vestegnen

Lene Skov
Kriminalforsorgsleder
Afdelingen for Samfundstjenesten

Estrid Pass
Kriminalforsorgsleder
Afdelingen i København

Kriminalforsorgen

Afdelingen i Nykøbing Falster

Jmt. modt.

06 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Nykøbing Falster, den 3. december 2004

AKA

- 7 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 19
2004 NR. 733-0022

Under henvisning til Justitsministeriets skrivelse af 5.11.2004 vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.)- sagsnr. 2004-733-0022 skal man udtale følgende:

Indledningsvis skal jeg anføre, at Lovforslaget med bemærkninger har været gjort til genstand for drøftelse på personalemøder i afdelingen i Nykøbing F. og lokalkontoret i Næstved.

For så vidt angår målgruppen for forslaget om fuldbyrdelse af straf på bopælen skal jeg bemærke, at der er tale om en målgruppe, som Kriminalforsorgen i Frihed i forvejen kender godt.

Der vil i stor udstrækning være tale om sammenfald af en gruppe af færdselslovsovertrædere som i dag enten har modtaget betinget dom med vilkår om struktureret, kontrolleret alkoholbehandling eller betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Afdelingen har endvidere noteret sig, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der er tale om en velafgrænset personkreds, men at lovforslaget er udformet således, at man hurtigt kan få andre personkredse inden for ordningen.

Der er i afdelingen en bekymring for, om det vil være muligt at få tilstrækkeligt mange i den beskrevne personkreds til at søge ind i ordningen. Dette begrundes med, at de pågældende dels har overtrådt færdselsloven flere gange - hovedsageligt ved spirituskørsel - og dels har haft tilbud om behandling eller samfundstjeneste og derfor må befrygtes at foretrække en regulær afsoning i et fængsel frem for yderligere kontrol og overvågning m.v.

For så vidt angår lovforslagets anvendelsesområde har man i afdelingen noteret sig, at kombinationsdom og bødeforvandlingsstraf ikke kan afsones i hjemmet. Man finder det i afdelingen ulogisk og uheldigt, at disse ubetingede afsoninger ikke indgår i ordningen. Man er bekendt med, at man også i forbindelse med almindelige § 78-anbringelser er tilbageholdende i sager med kombinationsdom, men der er netop i lovforslaget lagt stor vægt på, at afsoning i hjemmet er så restriktivt, at det kan sammenlignes med almindelig afsoning. Det synspunkt, at retten ved fastsættelse af kombinationsdom har strakt sig så vidt som overhovedet muligt, finder man ikke bør have indflydelse på spørgsmålet om afsoning i hjemmet, dels fordi en afsoning i hjemmet som tidligere anført i lovforslaget sidestilles fuldstændig med almindelig afsoning, dels at der ved en kombinationsdom er taget hensyn til dommerens overvejelser, idet prøveløsladelse ikke er mulig. Endelig vil det være muligt at iværksætte den ubetingede del af straffen forholdsvis hurtigt, således, som det er meningen med kombinationsdomme.

I bemærkningerne til lovforslaget er der opregnet en række betingelser for at man kan komme ind under ordningen om afsoning i hjemmet. Afdelingen har følgende bemærkninger til disse betingelser:

For det første vil der være en række færdselslovsovertrædere, som vil være afskåret fra at komme ind i ordningen, fordi de ikke vil være i stand til at skaffe sig en bopæl af en sådan standard, som beskrevet i lovforslaget.

For det andet forekommer det uklart, hvad man skal forstå ved en ordentlig bolig. Som eksempel kan man pege på, hvordan skal man forholde sig overfor en færdselslovsovertræder, der bor på et klubværelse, hvor der bor andre, eller en færdselslovsovertræder der er bosiddende i et bofællesskab?.

For det tredje er det nævnt, at en campingvogn ikke kan anses som en god bolig. Ikke desto mindre finder afdelingen, at en campingvogn af ordentlig beskaffenhed og størrelse kan være ligeså rimelig en bolig, og endda bedre, end et lejet værelse.

For så vidt angår betingelserne om arbejde, uddannelse og beskæftigelse har afdelingen følgende bemærkninger:

Det er ud fra afdelingens erfaring med den omtalte personkreds opfattelsen, at en del af de potentielle deltagere i ordningen vil blive sorteret fra, allerede fordi de ikke vil kunne opfylde kravet om arbejde, uddannelse eller anden beskæftigelse. Det skal her anføres, at afdelingens geografiske område er et område præget af stor arbejdsløshed og en svag infrastruktur. Det vil således være svært for afdelingen at få kommuner og andre myndigheder til at finde egnet beskæftigelse, fordi man allerede har problemer med at finde beskæftigelse til dem man skal aktivere i henhold til den sociale lovgivning, og en del af de potentielle deltagere i ordningen vil bo i yderområdet, hvor den offentlige transport er så dårlig, at de ikke vil kunne komme til det sted de skal beskæftiges, også fordi de i sagens natur er fradømt retten til at føre bil.

Beskæftigelseskravet overfor pensionister, hvor man i lovforslaget peger på, at de kan deltage i dagcentre, vil det også være svært at gennemføre overfor de personer som er bosat i randområderne, da den offentlige transport som ovenfor anført er meget dårlig.

Det er i bemærkningerne nævnt, at man i Sverige anvender samfundstjenestearbejdspladser til aktivering af personer i intensiv overvågning. Afdelingen skal stærkt fraråde, at denne praksis overføres til den danske ordning. Det er opfattelsen at det vil gøre det vanskeligt at fuldbyrde samfundstjenestedomme, dels fordi der ikke må være to dømt på samme sted på samme tid dels fordi det må befrygtes, at stederne vil melde sig ud af ordningen fordi det bliver for omfattende dels fordi der vil være tale om meget korte forløb som virker meget forstyrrende ind på samfundstjenestestedernes hverdag.

En helt særlig problemstilling opstår for personer som modtager syge- eller arbejdsløshedsdagpenge. Hvordan skal man forholde sig til dem?? Er de på forhånd afskåret? Mister man arbejdsløshedsdagpenge under en afsoning i eget hjem? Kan man bibeholde dagpenge såfremt det lykkes at finde ulønnet beskæftigelse til en afsoner på arbejdsløsheds- eller sygedagpenge?

Kravet om samtykke fra medboere på over 18 år har givet anledning til, at man fra afdelingen skal pege på, at man finder det meget vigtigt, at der fastsættes klare regler på dette område. Der tænkes specielt på, hvordan skal man forholde sig, hvis en person – det kunne være konen – midt i forløbet trækker sit samtykke tilbage?. Hvordan skal man forholde sig, hvis

den pågældende er bosat i et kollektiv – her er skræks scenariet, at en person bor på kollektivet Svanholm, hvor der er ca. 120 beboere.

Hvordan skal man forholde sig, hvis et barn over 18 år under forløbet flytter ind hos den pågældende og ikke vil give samtykke.

Hele samtykkeproblematikken rejser jo spørgsmålet om, i hvor høj grad den dømte ”kan komme i lommen på” andre beboere i boligen, som vil kunne anvende samtykke som pression overfor den dømte.

Afdelingen har noteret sig, at der skal udarbejdes en egnetheds erklæring i forbindelse med ansøgningen om at afsone i eget hjem. Afdelingen har opfattet bemærkningerne således, at der er tale om en personundersøgelse tilpasset denne særlige ordning. Man skal stærkt anbefale, at der forinden ordningen træder i kraft, udarbejdes vejledning/evt. supplerende vejledning til den eksisterende personundersøgelse.

Man skal endvidere stærkt anbefale, at der udarbejdes pjecer til klienterne, således at de har mulighed for nærmere at gøre sig bekendt med vilkårene for elektronisk overvågning inden de indgiver ansøgning.

Om betingelserne for ordningen i øvrigt finder afdelingen det uheldigt, at der stilles krav om en fastnettelefon. Det er erfaringen, at flere og flere frasiger sig fastnetabonnement til fordel for mobiltelefonabonnement. En væsentlig del af det klientel afdelingen i øvrigt har kontakt med på grund af færdselslovsovertrædelser, har netop fravalgt fastnettelefonen og vil i mange tilfælde ikke have råd til at genetablere en sådan fastnetforbindelse. Dette problem kunne løses såfremt man valgte en anden teknisk løsning. Der tænkes her på en løsning, hvor fodlænken ”taler” med en mobiltelefon med indbygget GPS, således at den dømte skal bære såvel fodlænke som mobiltelefon. Det skal bemærkes, at GPS har svært ved at nå ind i bygninger, dette problem kan afhjælpes ved, at den dømte instrueres i at lægge mobiltelefon i en vindueskarm.

Endvidere er det afdelingens opfattelse, at der i regelsættet om afsoning i hjemmet mangler en mulighed for tilsynsmyndigheden for at bevilge det der svarer til en § 31-udgang i fængslerne. Der bør således, efter afdelingens opfattelse, være mulighed for at den pågældende kan komme til at varetage personlige, helt nødvendige, interesser. Måske bør det endvidere overvejes at indføre regler om ”udgang”, ligesom der er for almindelige afsonere.

Om vilkårene for afsoning i eget hjem har afdelingen følgende bemærkninger. Afdelingen har noteret sig, at alle, bort set fra dem med meget korte afsoningstider, skal deltage i programvirksomhed af minimum 1 – 2 timers varighed pr. uge. Det fremgår imidlertid ikke af lovforslaget, hvem der skal forestå en sådan virksomhed. Dette må afklares, og såfremt det er Kriminalforsorgen i Frihed, bør de fornødne ressourcer afsættes hertil. Afdelingen skal endvidere pege på, at en del områder, f.eks. Vestlolland, har så dårlig en infrastruktur, at det vil være meget vanskeligt at få disse klienter til at deltage i programvirksom med mindre, der afsættes ressourcer til at kriminalforsorgen henter og bringer de pågældende.

Man går ud fra, at programvirksomheden i alt væsentligt skal forestås af kriminalforsorgens personale. Dette forhold betyder, at der skal ske en omfattende uddannelse af forsorgspersonalet, som bør være tilendebragt inden ordningen træder i kraft.

Det fremgår endvidere, at programvirksomheden kan erstattes af en foredragsrække. Såfremt man tænker på en foredragsrække i andet offentligt regi løber man ind i samme problemstilling som i forbindelse med programvirksomheden, at personer bosat i randområderne ikke har mulighed for at deltage i sådanne foredragsrækker, ganske simpelt fordi de ikke har mulighed

for at komme frem og tilbage, og endelig er det meget begrænset, hvad der er af relevante foredrag i randområderne f.eks. Vestlolland, Møn og Sydøstsjælland.

Endelig skal man pege på, så vidt angår alkoholistbehandling, at man for herværende afdelings vedkommende antagelig selv må påtage sig en del af alkoholistbehandlingen, idet den amtslige alkoholrådgivning i Storstrøms Amt stiller meget store motivationsmæssige krav til personer, der ønsker deres behandling. F.eks. skal man være så motiveret, at man er indstillet på at tage fri fra arbejde en gang om ugen for at følge behandlingen, og der er således ikke nogle muligheder for at komme i behandling uden for normal arbejdstid.

For så vidt angår vilkår om tilsyn finder man det i afdelingen betænkeligt med kravet om så intensiv kontrol på den dømtes arbejdsplads, som det er beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget. Det er afdelingens opfattelse, at det vil være svært at forlange, at en arbejdsgiver stiller en kontaktperson til rådighed, hvis den dømte i det hele taget kan beholde arbejdet, når han må forklare, at han skal afsone. Situationen ved hjemmeafsoningen er anderledes end i forbindelse med en almindelig udstationering fra et fængsel, hvor man så må sige kommer med en mand til en arbejdsgiver og beder om at få ham beskæftiget. Her ved arbejdsgiveren fra start af, hvad det drejer sig om. I forbindelse med hjemmeafsoning er det typisk således, at arbejdsgiveren ikke er bekendt med, at den pågældende har begået en overtrædelse af færdselsloven.

Afdelingen tager til efterretning, at man ønsker en meget intensiv kontrol med den dømte i øvrigt, herunder at der aflægges uanmeldt hjemmebesøg op til 3 gange om ugen, at der foretages kontrol for indtagelse af euforiserende stoffer og alkohol. Man skal imidlertid pege på en sikkerhedsrisiko, der ligger ved disse uanmeldte hjemmebesøg, idet det må forventes, at man ind imellem ved ukontrolleret hjemmebesøg, finder klienten påvirket. Dette kan betyde, at det er usikkert, hvordan klienten reagerer på hjemmebesøget og specielt i den situation, hvor der skal ske overførsel til afsoning i et fængsel eller arresthus. Der bør derfor laves en alvorlig overvejelse om, hvorvidt man altid bør være 2 ved disse uanmeldte kontrolbesøg.

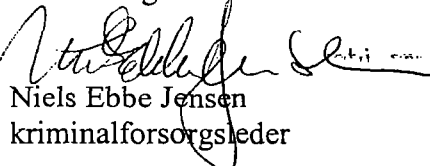
Afdelingen er enig i, at der ved overtrædelse af vilkårene for tilladelsen til afsoning i eget hjem bør reageres hurtigt og konsekvent. Man har således også noteret sig, at afdelingen får tillagt kompetence til, i visse nærmere beskrevne situationer, at afbryde hjemmeafsoningen og foranledige at den pågældende færdselslovovertræder overføres til fængsel eller arresthus. Det rejser imidlertid mindst 2 spørgsmål som ikke er besvaret i bemærkningerne til lovforslaget. Det ene spørgsmål er, hvem der rent faktisk skal foretage overførslen, er det personalet ved Kriminalforsorgen i Frihed eller skal det ske med politiets bistand. Det er afdelingens opfattelse, at en sådan overførsel bør ske med hjælp fra politiet, idet personalet ved Kriminalforsorgen i Frihed ikke er uddannet til at foretage magtanvendelse i de situationer, hvor dette er påkrævet. Det andet spørgsmål der rejser sig er, hvor skal den pågældende overføres til, og hvem skal finde ud af det. Det er afdelingens opfattelse, at der bør udpeges en moderanstalt i hvert enkelt tilfælde, som på forhånd skal være forpligtet til at modtage den pågældende efter samme princip som ved § 78-anbringelser. Moderanstalten vil samtidig kunne foretage strafberegningen, hvorved man sikrer, at der er personer som har rutine i strafberegning, som foretager denne og man undgår udgifter til uddannelse af personalet i Kriminalforsorgen i Frihed på dette område.

For så vidt angår spørgsmålet om prøveløsladelse har man noteret sig, at afdelingen nu har kompetence til at foretage beslutning om prøveløsladelse. I den forbindelse skal man pege på behovet for at personalet i Kriminalforsorgen i Frihed uddannes i strafberegning, idet det er en arbejdsopgave, der hidtil alene har ligget hos det uniformerede personale.

Afslutningsvis skal man fra afdelingens side give udtryk for stærk bekymring for det fastsatte ikrafttrædelsestidspunkt den 1.7.2005. Såfremt man ønsker at sikre en god start for projektet, er det afgørende nødvendigt, at afdelingerne på starttidspunktet har fået tilført tilstrækkelige ressourcer, ligesom personalet skal være uddannet dels i at administrere ordningen, herunder betjene elektronikken dels i programvirksomhed. I den forbindelse skal man pege på, at opslag af stillinger og besættelse af stillinger hurtigt vil kræve 4 måneder, dertil kommer så den fornødne uddannelse. Ordningen vil formentlig også, for en række afdelingers vedkommende betyde, at de nuværende bygningsmæssige forhold ikke er tilstrækkelige. Der skal således også findes egnede lokaler og foretages flytninger. Endelig er det også sådan, at man formentlig i en række afdelinger, herunder herværende, bliver nødt til at anskaffe yderligere tjenestekøretøjer og erfaringsmæssigt er der flere måneders ventetid på disse.

Afslutningsvis skal jeg anføre, at man finder ordningen ualmindelig ressourcekrævende, og man er i afdelingen af den opfattelse, at man med en sådan ordningen som den foreslåede ikke opnår noget i forhold til denne gruppe, som man ikke ville kunne opnå i mindst samme grad ved en øget anvendelse af struktureret kontrolleret alkoholistbehandling eller samfundstjeneste. De gode resultater fra Sverige er selvfølgelig opmuntrende, men det fremgår ikke, hvad de er sat i forhold til. Det kunne således være interessant at se, hvordan resultaterne fra danske betingede domme med såvel vilkår om struktureret kontrolleret alkoholistbehandling som vilkår om samfundstjeneste ser ud i forhold til de svenske resultater.

Med venlig hilsen

Niels Ebbe Jensen
kriminalforsorgsleder

KRIMINALFORSORGEN

Afdelingen i Roskilde
Støden 18, 1. – postboks 657
4000 Roskilde
Tlf. 46 35 80 33 – fax 46 32 62 26

Jmt. modt.

02 DEC. 2004

Roskilde, den 1. december 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

AKA

- 2 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 14
2004 NR. 733-0022

Vedr.: Udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Kriminalforsorgens afdeling i Roskilde har drøftet lovafdelingens udkast vedr. fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol og har følgende kommentarer:

Anvendelsesområde.

Afdelingen finder det er positivt, at der forsøges med en anden form for fuldbyrdelse af straf end at denne sker i et fængsel. Samtidig undrer vi os over at man ikke har medtaget en større kreds af mulige personer der kunne komme ind under bestemmelsen, når der iværksættes et så stort og ressourcekrævende apparat. Vi har imidlertid bemærket, at lovforslaget er formuleret på en sådan måde, at man hurtigt vil kunne udvide personkredsen.

Betingelser for meddelelse af tilladelse.

I afdelingens område bor en del af klienterne mere eller mindre permanent i sommerhus og det kan være usikkert om en sådan bolig kan godkendes. Vi er også i tvivl om hvis en person bor til leje på et værelse om det kan betragtes som en permanent bolig. I det hele taget vil der være områder vedr. boligforhold, hvor det kan være vanskeligt at vurdere om boligen kan godkendes.

Mange mennesker i Danmark har i dag mobiltelefon, hvorfor det kan begrænse gruppen at der bliver stillet krav om fastnettelefon.

Vi mener, det vil være vigtigt, at der laves klare regler for, hvilken boligform der kan godkendes.

Vedr. arbejde er det vigtigt at vide, hvem der defineres som arbejdsløse. Kan f.eks. personer i aktivering godkendes? I forslaget er der nævnt forskellige persongrupper uden arbejde hvor der foreslås forskellige muligheder for beskæftigelse. I personkredsen vil der også være arbejdsløse på understøttelse og syge på sygedagpenge, hvordan skal man forholde sig til dem? I den svenske ordning er der nævnt brug af samfundstjenestesteder. Vi er enige i, at hvis der tænkes på en sådan ordning i Danmark, vil der være stor risiko for at ødelægge samfundstjenesteordningen, bl.a. fordi samfundstjenestestederne ikke kan rumme endnu en persongruppe og de krav der vil være i forbindelse hermed.

Personer over 18 år der har samme bopæl som den dømte skal give samtykke til, at straffen fuldbyrdes på den fælles bopæl. Der kan være problemer med at afgrænse den persongruppe, der skal give samtykke, herunder hvad er en husstand. Er f.eks. en udlejer af et værelse hørende til husstanden? Desuden kan det blive meget problematisk hvis en person vil trække sit samtykke tilbage, idet det giver alle personer over 18 år i husstanden en stor magt over den dømte.

Der bør laves et skema til egnethedsvurderingen og en grundig vejledning til dette. Det bør af en sådan vejledning fremgå hvor hurtigt egnethedsvurderingen skal gennemføres, idet det også

er vigtigt at klienten er orienteret om dette. Endvidere bør klienten, i forbindelse med at der gives tilladelse til straffuldbyrdelse på bopælen fra direktoratet, orienteres om hvilke krav der stilles for at der kan gives tilladelse til afsoning i hjemmet og hvilke konsekvenser en overtrædelse af vilkårene vil have.

Vilkår.

Vi er i tvivl om alt skal kodes ind i aktivitetskemaet inden fuldbyrdelsens iværksættelse. Eller, om det kan ændres senere f.eks. i forbindelse med aftale om besøg hos tilsynsmyndigheden.

Der er et vilkår, som omhandler programmer. Hvilke programmer tænkes der på, hvem skal forestå disse programmer og hvilket indhold skal de have? Endvidere kan det være et spørgsmål om, hvor de skal foregå. Tænkes der på individuelle forløb eller grupper og såfremt der er tænkt på programmer for en gruppe, skal det overvejes, hvordan en sådan gruppe kan samles på et sted, da deltagerne, der bor spredt, angiveligt vil være henvist til offentlige transportmidler.

Da et vilkår kan være, at den dømte skal aflægge urinprøve, må der tages stilling til, hvordan det skal foregå, og hvem der skal analysere prøverne.

Gennemførelse af tilsyn, kontrol m.v.

I forbindelse med tilsyn og kontrol kan der opstå mange spørgsmål, som det er vigtigt, at der overordnet er taget stilling til på forhånd.

Såfremt klienten bliver syg, hvilken dokumentation skal der da kræves og hvor hurtigt? Såfremt dokumentationen skal ske i form af lægeerklæring, skal klienten så selv betale?

I forbindelse med transport til arbejde kan der være togforsinkelse m.v. hvordan skal det dokumenteres?

Såfremt der opstår en §31 situation, skal KIF så tage stilling til en evt. ansøgning?

Vi vil foreslå, at der i hvert enkelt tilfælde findes en moderanstalt, som kan modtage en klient, der overtræder vilkår. Såfremt KIF beslutter, at der skal ske midlertidig overførsel inden direktoratet træffer beslutning er det vigtigt, at der er klarhed over, hvilket fængsel eller arresthus klienten skal afleveres til.

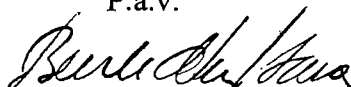
Hvis tilsynsmyndigheden møder op hos en klient, der viser sig at være fuld og/eller aggressiv, og som skal overføres til fængsel/arresthus er KIF medarbejderen ikke uddannet i magtanvendelse. Skal politiet tilkaldes i sådanne tilfælde?

Tilbagekaldelse.

Der bør være klare formkrav til, hvordan tilbagekaldelse skal ske f. eks. skal der ske personlig partshøring ligesom ved indberetning af prøveløsladte?

Endelig skal vi gøre opmærksom på, at vi ser det som en meget ressourcekrævende foranstaltning, hvor det er helt afgørende, at alle administrative forskrifter og vejledninger samt menneskelige, tekniske og lokalemæssige ressourcer er til stede inden lovens ikrafttræden.

P.a.v.

Bente Ninn Hansen
Kriminalforsorgsleder

- 6 DEC. 2004

Slagelse d. 3. december 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

AKA

Deres sagsnr. 2004-733-0022

Udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Afdelingen i Vestsjælland har - på personalemøder på afdelings- og lokalkontoret - drøftet det fremsendte udkast til ændring af fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol og har følgende kommentarer:

Grundlæggende finder afdelingen, at straffuldbyrdelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol vil kunne være et positivt alternativ til afsoning i fængsel i det omfang, det ikke vil være muligt at anvende betinget dom med vilkår om samfundstjeneste overfor færdselslovsovertrædere. Det vil være af afgørende betydning, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til at muliggøre de behandlingstanker, som fremgår af udkastet, og som vil kunne få en kriminalitetsforebyggende karakter.

Det er afdelingens vurdering, at det næppe vil være muligt at etablere den beskrevne afsoningsform i løbet af nogle måneder, hvis det skal gøres i overensstemmelse med de opstillede krav.

Ud over ansættelse af personale - hvilket erfaringsmæssigt tager 2½ - 3 måneder (annoncering, opsigelse fra anden beskæftigelse m.m.) - vil der skulle foretages oplæring af personale, og der vil skulle fremskaffes lokaler og/eller foretages bygningsmæssige ændringer af eksisterende lokaler. De programmer, som aktuelt anvendes i Kriminalforsorgen, vil næppe kunne anvendes i forhold til målgruppen af færdselslovsovertrædere, hvorfor de programmer, som tænkes indført, først vil skulle udarbejdes, og personalet vil skulle oplæres i anvendelsen af disse.

Der vil derudover skulle foretages oplæring i anvendelsen af elektronisk udstyr, og der vil skulle udarbejdes en rationel organisering af arbejdet.

Det nødvendige samtykke til afsoning på bopælen vil kunne skabe relationsmæssige problemer i en familie eller i et parforhold.

Der bør i regelsættet og i de ressourcer, der afsættes til løbende rådgivning af den dømte og af de øvrige voksne personer på bopælen, tages højde for, at der vil kunne opstå situationer, hvor en konflikt mellem pårørende fører til, at et samtykke trækkes tilbage - eller at den pårørende truer afsoneren med dette.

Selve afsoningsformen vil desuden kunne belaste relationerne på grund af den ændrede opgavefordeling mellem samlevende på grund af afsonerens begrænsede muligheder for at forlade bopælen.

Kravet om, at der skal være en fastnettelefon på bopælen vil formentlig udelukke mange færdselslovsovertrædere - ikke mindst unge - som kun er i besiddelse af en mobiltelefon. Det bør afklares, om der vil være mulighed for at kompensere ansøgere til ordningen (om straffuldbyrdelse på bopælen), som ikke er i besiddelse af en fastnettelefon, og ikke har økonomisk mulighed for at anskaffe en sådan.

- 7 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 21.

2004 NR. 733-0022

Det samme gælder kravet om arbejde eller uddannelse, hvor man skal anbefale, at de relevante myndigheder inddrages i forbindelse med lovforslaget med henblik på at gøre opmærksom på - og om muligt forbedre - arbejdsløse færdselslovsovertræderes muligheder for anvisning af arbejde samt deltagelse i forskellige former for aktivering under afsoning på bopælen.

Det vil desuden skulle afklares, hvordan man tænker sig regelsættet anvendt i forhold til personer, som er bosiddende på landets mange mindre øer, hvor færgedriften er begrænset - og det skal afklares, hvor lang reaktionstiden vil kunne være i forhold til en udløst alarm som følge af, at afsoneren har forladt bopælen uden tilladelse.

En meget stor del af det skitserede arbejde vil skulle foregå aften og weekend. Der bør derfor være mulighed for lønmæssigt at kompensere personalet - både eksisterende og nyansat personale - i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver.

Endelig bør der inden lovforslagets ikrafttræden udarbejdes vejledninger om f.eks. afgrænsning af en egnet bolig (eksempelvis om et kollegieværelse med adgang til køkken eller en bolig i et bofællesskab, hvor der er langt til fælleskøkken vil kunne godkendes som egnede) samt om procedurer i forbindelse med tilbagekaldelse af tilladelse til afsoning på bopælen m.m.

Det vil være meget uheldigt, hvis Kriminalforsorgen i Frihed igen vil blive bragt i en situation, hvor straffuldbyrdelsen på grund af manglende ressourcer - herunder tidsmæssige ressourcer - ikke vil kunne foregå på den i loven forudsatte måde.

P.a.v.

Jette Glavind
kriminalforsorgsleder

KRIMINALFORSORGEN

Afdelingen i Århus Nord
Graven 25 B, o.g. 2.
8000 Århus C

Den 6. december 2004

Tlf. 86 12 89 11 – Fax 86 76 16 55

Jmt. modt.

07 DEC. 2004

- 7 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Justitsministeriet
Lovkontoret
Att. Anne Katrine Axelsson

Akt.nr. 29.
2004 NR. 733-0022

AKA

Høringssvar til udkast til lovforslag om fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning.

Kriminalforsorgens Afdeling Nord i Århus finder, som alternativ til lovforslaget at den gruppe af færdselslovsovertrædere, som elektronisk overvågning er tiltænkt, vil kunne rummes i en udvidelse af rammerne for en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Til en sådan afgørelse kunne der, ud over vilkår om afvikling af samfundstjeneste, fastsættes relevante vilkår som f.eks. følge en kontrolleret, struktureret behandling mod misbrug af alkohol eller deltagelse i programvirksomhed, arbejde/uddannelse m.v. Tilsynsmæssigt kunne der følges op med en mere intensiv tilsynskontakt og kontrol, end der er mulighed for i dag – selvfølgelig under forudsætning af tilførsel af nødvendige ressourcer.

Afdelingen finder, at straffuldbyrdelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol har en social slagside – der stilles krav til velordnede boligforhold, krav om fastnettelefon, hvilket vil udelukke mange færdselslovsovertrædere – ikke mindst unge – som kun er i besiddelse af mobiltelefon. Mange vil ikke have økonomisk mulighed for at anskaffe en fastnettelefon. Der er ligeledes mange, som ikke kan opfylde kravet om arbejde eller uddannelse. De arbejdsløse lovovertræderes mulighed for at få anvist arbejde eller deltagelse i aktivering under afsoning kan også virke problemfyldt. Ved aktivering gennem de sociale myndigheder forudsættes det, at der, inden den elektroniske overvågning indføres, rettes henvendelse til de relevante instanser, så som Kommunernes Landsforening for at være sikker på, at kommunerne er indstillet på aktivt at gå ind i aktivering af disse lovovertrædere.

Såfremt det overvejes at benytte de eksisterende samfundstjenestesteder som beskæftigelsesmulighed, vil afdelingen problematisere dette, idet der allerede på nuværende tidspunkt er så meget pres på samfundstjenestestederne, så afdelingen kan frygte, at samfundstjenestestederne vil trække sig. Såfremt samfundstjenestestederne skal bruges til beskæftigelse af færdselslovsovertræderne, kan det også betyde, at Kriminalforsorgen må fravige princippet om ikke have flere lovovertrædere beskæftiget på samme tidspunkt. Dette vil være uheldigt, idet det findes vigtigt at holde fast i udtyndingsprincippet for at få Kriminalforsorgens klienter integreret i et almindeligt arbejdsmiljø.

Endelig vil der være klienter, der bor på landet, som vil have meget vanskeligt ved at deltage i relevante behandlingstiltag og programvirksom på grund af manglende offentlige transportmuligheder, idet disse bliver mere og mere begrænsede i landområderne.

Straffuldbyrdelse på bopælen vil kunne belaste et normalt familieliv og ikke mindst et parforhold. Her tænkes specielt på de situationer, hvor der opstår konflikter i forhold til de personer, som er en del af familien og som skal give samtykke til, at den elektroniske overvågning kan finde sted i hjemmet. Her vil der kunne opstå nogle problematiske situationer, hvis pårørende truer afsoneren med at trække samtykket tilbage.

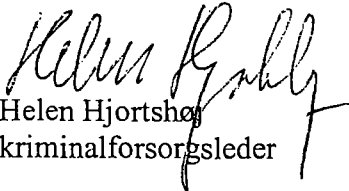
Med henvisning til, at der skal foretages urinprøver ved kontrolbesøg på bopælen, skal det bemærkes, at afdelingen finder, at sådanne urinprøver ikke vil kunne tillægges nogen stor betydning, såfremt disse ikke bliver overvåget.

Såfremt den elektroniske overvågning skal implementeres, er det en forudsætning, at Kriminalforsorgens Kif-afdelinger tilføres de nødvendige ressourcer. For øjeblikket er afdelingerne så belastede, så der ikke vil være mulighed for at påtage sig nye opgaver, med mindre tilstrækkelig ressourcetildeling finder sted.

Her skal der ikke mindst tages højde for, at en stor del af de nye arbejdsopgaver vil komme til at foregå aften og weekend, hvilket vil stille store krav om fleksibilitet til personalet i Kriminalforsorgens afdelinger.

Endelig skal gøres opmærksom på, at der også vil være et uddannelsesmæssigt aspekt for medarbejdere i den frie kriminalforsorg, idet der skal ske en uddannelse af medarbejderne i den programvirksomhed, som er tiltænkt målgruppen af færdselslovsovertrædere. Det er vigtigt, at personalet i Kriminalforsorgens afdelinger er gearret til straks at påtage sig de nye arbejdsopgaver.

Med venlig hilsen

Helen Hjortshøj
kriminalforsorgsleder

Anja Kjær (951akj)

Fra: Justitsministeriet
Sendt: 6. december 2004 09:47
Til: ÆJOURStrafferetskontoret (951s18)
Emne: VS: Høringssvar-sagsnr. 2004-733-0022

Høringsskr..doc (35
KB)

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Søren Kløvborg Lausten (736sk1)
Sendt: 6. december 2004 08:54
Til: Justitsministeriet
Emne: Høringssvar-sagsnr. 2004-733-0022

Vedlagt afdelingens høringssvar om udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.
(fuldbyrdelse af straf på bopælen & begrænset fællesskab for "negativt stærke" ndsatte m.v.)

Venlig hilsen

Søren Kløvborg Laustsen
Fg. Kriminalforsorgsleder
Kriminalforsorgen, afdelingen i Århus Syd
Fiskergade 41, 4., 8000 Århus C
Tlf. 8618 0644

- 7 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 23

2004 NR. 733-0022

Afdelingen i Århus Syd
Fiskergade 41, 4.
8000 Århus C
Tlf. 86 18 06 44 – Fax 86 18 09 02

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Udtalelse om udkast til forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.
(Fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol samt begrænset fællesskab for "negativt stærke" indsatte m.v.)

Med henvisning til Justitsministeriets skrivelse af 05. november 2004 (sagsnr. 2004-733-0022) skal Kriminalforsorgen, afdelingen i Århus Syd herved bemærke følgende om ovennævnte udkast:

Afdelingens medarbejdere er overvejende positive overfor den skitserede lovændring, men påpeger samtidig, at der er tale om en forholdsvis omfattende opgave både kontrol- og behandlingsmæssigt, som må forudsætte en betragtelig ressourcetilførsel til KiF.

Ordningen vil således medføre, at KiF tillægges kontrolopgaver som er mere omfattende end den nuværende samfundstjenesteordning og desuden indebærer aktiviteter som urinprøvekontrol m.v. Herudover skal KiF varetage nye opgaver som prøveløsladelse, strafberegning etc.

M.h.t. alkoholbehandling i forhold til den dømte må dette forudsætte, at der etableres den fornødne behandlingsskapacitet i ex. amtskommunernes alkoholrådgivninger m.v.

Det bemærkes videre, at det er vigtigt, at lovforslaget ikke medfører en reduktion af de allerede eksisterende tilbud om alkoholbehandling i fængslerne.

Desuden anføres i udkastet, at den dømte eventuelt skal undergive sig vilkår om programvirksomhed. I fald der tænkes på den vifte af programmer som tilbydes i Kriminalforsorgens fængsler og til dels pensioner må det forudsætte, at der afsættes midler til efteruddannelse af KiF-medarbejdere, da KiF kun i meget begrænset omfang i forvejen har erfaring med disse programmer. Det skal dog bemærkes, at denne efteruddannelse både kan styrke den nuværende tilsynsramme og samtidig generelt kompetenceudvikle KiF's medarbejdere.

Efter afdelingens opfattelse kan der næppe peges på relevant programvirksomhed af den skitserede art udenfor Kriminalforsorgens regi.

Det er endvidere afdelingens opfattelse, at det primært vil blive de mest velfungerende blandt de dømte som kan tilbydes ordningen allerede i kraft af beskæftigelseskravet. Herved opstår en social slagside med fortsat "tung" afsonermasse. Det lave recidiv som anført i den svenske undersøgelse er en naturlig følge af, at det er de mest velfungerende som tilbydes ordningen.

Det findes næppe realistisk, at KiF ved henvendelse til andre myndigheder i videre omfang kan medvirke til at etablere den dømte i diverse former for beskæftigelsesfremmende foranstaltninger.

Såfremt det på et senere tidspunkt overvejes at indføre den svenske ordning med beskæftigelseskravet opfyldt via samfundstjenestestederne må det allerede nu anses for svært realiserbart grundet aktuelt pres på samfundstjenestestederne.

Ordningen kan eventuelt skabe familiemæssige problemer under hensyn til familiens accept af fuldbyrdelse af straf på bopælen. Således kan uoverensstemmelser ægtefæller i mellem få den utilsigtede konsekvens, at fuldbyrdelsen må afbrydes, hvis ægtefællen trækker sit samtykke tilbage.

Det fremgår ikke af lovforslaget hvorledes man administrerer ordningen i forhold til selvstændige erhvervsdrivende og personer med skiftende arbejdspladser, hvorvidt dømte i ordningen har mulighed for orlov og om KiF har indstillingskompetence ?

P.a.v.

Søren Kløvborg Laustsen
Fg. Kriminalforsorgsleder

Jmt. modt.

06 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

AKA

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til Lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Kriminalforsorgens afdeling på Bornholm har følgende bemærkninger til den del af udkastet som vedrører fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol:

§ 78a – anvendelsesområdet.

Afdelingen finder det positivt, at der åbnes mulighed for, at en del af de idømte frihedsstraffe kan afsones på en måde, der minimerer de sociale skadevirkninger for de dømte og deres pårørende. Det fremgår af bemærkningerne, at restriktionerne i forbindelse med afsoning i hjemmet er så omfattende, at denne afsoningsform er at betragte som ligeså indgribende – for nogle måske mere – som en afsoning i fængsel. Det undrer derfor hvorfor man alligevel ikke ønsker, at lade kombinationsdømte indgå i ordningen, ligesom man undtager personer der er recidiveret indenfor 2 år.

Den skarpe afgrænsning af personkredsen indebærer, at der i udkantsområder og herunder særligt på Bornholm må forudses at opstå en række problemer med at effektuere ordningen. Der er så få personer, der er omfattet, at der dels må ventes perioder uden personer omfattet af ordningen, dels perioder med kun en enkelt eller få personer.

Da ordningen indebærer, at der skal etableres et døgnberedskab, og da afdelingen kun har få medarbejdere at fordele dette beredskab på vil det medføre en uforholdsmæssig stor belastning af den enkelte medarbejder, der skal stå til rådighed.

Afdelingen finder det imidlertid vigtigt at der gives de samme afsoningsmuligheder for borgerne på Bornholm, som i den øvrige del af landet.

Man skal derfor foreslå, at der efter en konkret vurdering åbnes mulighed for at denne afsoningsform kan afvikles i én eller flere perioder i løbet af året, således at de personer der kan være omfattet af ordningen afsoner samtidigt.

§ 78 b – Betingelser for meddelelse af tilladelse.

Boligforhold: Af lovtæksten fremgår at boligforholdene skal være af en sådan beskaffenhed at straffuldbyrdelsen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol. Af bemærkningerne fremgår at bolig af midlertidig karakter ikke kan godkendes.

- 7 DEC. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 22.

2004 NR. 733 - 0022

Afdelingen finder ikke, at det forhold at boligen er af midlertidig karakter, i sig selv gør det umuligt at foretage den nødvendige overvågning og kontrol, hvis der i øvrigt er sikkerhed for, at den pågældende person kan bo der i hele afsoningsperioden, og der i øvrigt er mulighed for at etablere de nødvendige tekniske kontrolforanstaltninger.

Arbejde: Det må forventes, at kravet om beskæftigelse vil medføre at der – særligt på Bornholm med en meget høj arbejdsløshed – relativt vil være en del personer, som af denne grund vil falde uden for ordningen. Det vil formentlig være vanskeligt i alle tilfælde at forvente at der vil være mulighed for en kommunal aktivering af denne gruppe (som også omfatter syge, pensionister og efterlønsmodtagere). Så længe ordningen alene omfatter færdselslovsovertrædere skønner afdelingen, at det vil være muligt at skaffe ulønnet beskæftigelse – svarende til reglerne om samfundstjeneste - til denne gruppe på Bornholm.

Samtykke fra øvrige beboere: Der er behov for en tydeliggørelse af hvem der skal give samtykke og formålet hermed.

§ 78 c Vilkår:

Kontrol af bopæl: Det fremgår ikke af bemærkningerne hvilket teknisk udstyr, der tænkes anvendt. I den svenske model stilles dels krav om at der er indlagt el i boligen dels at der er etableret fastnettelefon. Afdelingen skal opfordre til at man etablerer sig med en teknik der kan baseres på mobiltelefoner, da det ellers må forudses, at en del personer alene af den grund holdes udenfor ordningen.

Programaktiviteter. Der er uklart hvilket indhold og omfang de påtænkte programaktiviteter har. Med henvisning til bemærkningerne ovenfor om det ringe antal personer, der konkret vil være omfattet af ordningen på Bornholm, skal man pege på, at det formentlig vil være vanskeligt at etablere den slags aktiviteter – i hvert fald hvis kun denne gruppe er omfattet. For så vidt angår alkoholistbehandling er der gode muligheder for at bruge de behandlingstilbud der er etableret i kommunalt regi p.t.

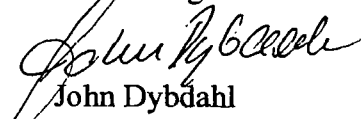
Kontrol af arbejde og uddannelse: Det vil formentlig være vanskeligt at sikre en egentlig kontaktpersonordning. Det er afdelingens erfaring, at det kan være vanskeligt at få motiveret særligt større arbejdspladser for den slags ordninger.

§ 78 e og f – tilbagekaldelse af tilladelse.

§ 78 f stk. 2 åbner mulighed for at tilsynsmyndigheden kan bestemme at den dømte midlertidigt skal overføres til fængsel eller arresthus, mens spørgsmålet om tilbagekaldelse behandles.

For at denne mulighed kan anvendes i praksis, er det vigtigt, at der fastsættes regler for hvilket fængsel eller arresthus, der er forpligtet til at modtage pågældende. Hvem er ansvarlig for transport mellem bopæl og arresthus/fængsel og dermed hvem er ansvarlig for betalingen heraf. Er det politiet, det pågældende arresthus/fængsel eller kif?

Med venlig hilsen

John Dybdahl
kriminalforsorgsleder

**Kriminalforsorgen i frihed
Afdelingen på Fyn**

Jmt. modt.

30 NOV. 2004

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Odense, den 29.11.2004

AKA

Vedr. sagsnr. 2004-733-0022, strafferetskontoret.

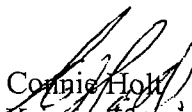
Kriminalforsorgen, afdelingen på Fyn skal udtale følgende vedrørende udkast til forslag om lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v.:

Man har i udkastet forholdt sig til afsoning på bopælen med elektronisk fodlænke, når visse beskæftigelses- eller uddannelsesmæssige krav er opfyldt. Afdelingen savner en stillingtagen til om betingelserne skønnes at være opfyldt, såfremt den pågældende har status som sygemeldt (enten på sygedagpenge, kontanthjælp eller afventer vurdering i forhold til flexjob el.lign.

Forventningen om, at afdelingerne skal være behjælpelige med at formidle kontakt til andre myndigheder med henblik på at skaffe arbejde til ledige, skønnes urealistiske. Det må forudsættes, at de pågældende selv skaffer sig arbejde. Man finder det endvidere betænkeligt at bede samfundstjenestestederne om at være behjælpelige med at finde arbejde, idet de i forvejen er rimeligt pressede både med Kriminalforsorgens klienter og med andre, der skal i aktivering. Endvidere kan det blive vanskeligt at tilrettelægge arbejdsgangen på samfundstjenestestederne, såfremt der både skal være klienter der afvikler samfundstjeneste, og klienter der har dom til fodlænker, idet der jo ikke må være flere dømte på samfundstjenestestederne ad gangen. Samtidig kan det blive problematisk at få godkendt at en person arbejder 20 timer pr uge, idet et arbejde af et sådant omfang vil kunne ligestilles med ordinært arbejde.

Det fremgår af udkastet, at Kriminalforsorgens medarbejdere i tilfælde af vilkårsovertrædelse kan foranledige en klient indsat i arresthus indtil Direktoratet for Kriminalforsorgen har truffet beslutning om, hvorvidt den pågældende skal genindsættes. Afdelingen går ud fra, at en sådan indsættelse sker gennem politiet og at det er politiet, der finder en ledig plads i arresthus eller fængsel.

Vil der kunne blive tale om erstatningssøgning, såfremt der efterfølgende ikke træffes beslutning om indsættelse eller vil der ske modregning i afsoningstiden?

Connie Holt
Kriminalforsorgsleder

- 1 DEC. 2004
Justitsministeriet
Lovafdelingen

Akt.nr. 10.
2004 NR. 733 - 0022

